

PEYGAMBERİMİZİ VE BEDİÜZZAMANI RÜYADA GÖRENLER

Sevgili ve muhterem okuyucularımız.Rüyalarımız dünyamızda önemli bir yer tutar.Her ne kadar rüyalarla amel edilmesede,hayatımızı etkileyen,başımıza gelecek olan olayları rüyalarımızda ibret ve ikazlar ile önceden mesaj olarak alırız.

En unutamadığımız ve ağzımızda sürekli bir bal gibi tadılan ve ağzımızı tatlandıran,Efendimiz Aleyhis salatu Ves selamı gördüğümüz rüyalarımızdır.Bunlar mesaj yüklüdür.Belki de bir çok insanı etkileyip hidayetine ve irşadına vesile olan güzel hatıralardır.

İşte bizde bu amaçla Sizlerin Rüyalarınızda gördüğünüz Peygamber Efendimiz ve asrımızın önemli şahsiyetlerinden olan Bediüzzaman Said Nursi Hazretleri ile ilgili gördüğünüz veya duyduğunuz rüyalarınızı bir hizmet vesilesi halinde okuyucularımıza sunmayı düşündük.

Bu arada hayatınızda Üstad ve büyük bilip de etkisinde kaldığınız,ibretli bulduğunuz rüyalarınızı da bizlere yazabilirsiniz.

Hadisde:"Muhakkak ki risalet ve nübüvvet kesildi.Benden sonra ne bir rasul,ne de bir nebi gelmez.Ancak kamil mü'mininin alemi manada gördüğü müjdeler yani Salih rüyalar kesilmez.Bu ise peygamberlik makamından bir cüzdür,öyle telakki ediniz."

Bu konuda bize yazabilirsiniz
Mehmet ÖZÇELİK /mozcelik02@hotmail.com

ABDUNNUR BÜYÜKYILDIZ :

Ortaokul dönemiymi,13-14 yaşlarındaydım.Bir gece rüyamda, sık sık gidip namaz kıldığım mahallemizin camisinin mahfelindeyim.Birden karşımda uzun boylu,yeşil cübbeli,başında sarığıyla EFENDİMİZİ(S.A.V)kibleye dönük duruyor gördüm.Çok gayret sarfetmeme rağmen mübarek simalarını göremedim.

O halet-i ruhiye içerisinde uyandım,yatakta oturmuş vaziyette buldum kendimi.o zamandan itibaren içimde Mekkeyi görmek,Kâbeye gitmek arzusu doğdu.RABBİME şükür bu emelim yıllar sonra bir vesileyle gerçek oldu.

ABDUNNUR BÜYÜKYILDIZ :

Muhterem pederimle ilgili bir rüya, belki bir yakazayı (uyku ile uyanıklık arası) sizlerle paylaşmak istiyorum.

Yıl 1986. Erzurum'da bir medrese-i yusufiyedeyiz. Babamların kaldığı bölüm ayırdı. Yanımıza zaman zaman gelip şevkimizi artırır ve bize teselli verirdi. Bir gün bir rüyasını- belki yakaza- anlattı. Cevşen okurken hafif gözleri dalıyor o esnada ÜSTAD'ımızın ÜSTAD'ı HZ ALİ (R.A) ÜSTAD'la içeri giriyor. Babama şöyle seslenir: "Merak etmeyiniz, sabrediniz. Çektiğiniz sıkıntıların meyvesi büyüktür."

*İlk görev yerim Bitlis'in Hizan ilçesi Nurs köyü Dilek mezraasına gitmek üzere Erzurumdan çıktım.

Tarihler 1992'yi gösterirken mevsim kışı gösteriyordu. İçimde büyük bir heyecan vardı çünkü asrın mütefekkirinin doğup büyüdüğü bir beldeye gitmek, o topraklar üzerinde yaşanan güzellikleri yad-ı cemil etmek insana tarifsiz duygular veriyordu. Böyle bir halet-i ruhiye içerisinde göreve başladım köyde.

Göreve başladığımın ilk haftasıydı. NURS köyündeki üstadımızın babasının, annesinin ve abisinin mezarını ziyaret ederek ruhlarına Cevşen ve Yasin okuyup hediye ettim. Geriye dönüyordum ki yolda köyün hatırı sayılır eşrafından Hacı Fadıl amcayla karşılaştım. Bana üstadın anne ve babasının kabirleriyle alakalı bir olayı anlattı;

Yıllar önce iki ceylan mezarlığa gelirmiş, üstadın annesinin babasının mezarının yanında elleri ve ayakları gökyüzüne bakacak şekilde sırtüstü yere yaslanırlarmış. Bu olay epeyce bir süre devam etmiş. Bir gün köydeki insanlardan biri bu ceylanları avlayacağı diye mezarlığa doğru akşam saatlerinde gitmiş. Ceylanlardan birisini av tüfeğiyle vurmuş. Vurduktan sonra köye gelirken bu adamda değişik haller meydana gelir, bir rivayete göre bu adam olayın etkisiyle ölüyor, bir rivayete göre de akli dengesini yitiriyor. Bu olayı dinlemem beni çok etkiledi.

Bu rüyayı dinlediğim günün gecesinde ÜSTADI rüyamda gördüm. Aynen o mezarın başında üstadın anne babası yanında ve yanlarında da o iki ceylanı gördüm. Üstada ceylanları sormak istedim, ÜSTAD da bir şey söylemek istemeden tebessümle karşılık verdi. O tebessümün altında hafif bir ızdırap hissediliyordu sanki. Bu halde iken uyandıgımda kendimi ağlamış ve gözlerim yaşlı buldum. Kendi kendime ALLAHU ALEM bu ceylanların üstadın annesinin ve babasının kabrini koruyan iki melek olduğu ihtimalini düşündüm.

ABDURRAHMAN CERRAHOĞLU

"Birkaç yıl evvel bir rüya görmüştüm. O rüyamı Midhat Efendi Hazretlerine anlatmıştım. Rüyam şöyleydi: 1949 yıllarındaydı. Asker olmuşum. Altı aylığına Kore'ye gönderilmişim. Aytı ay harbettikten sonra vatanıma dönerken Kanber Ağa isminde bir

zat (bu zatı Midhat Efendi Hazretlerine devam ederken tanıyordum) bana bir kutu kaşık verdi, 'bunu çocuklarına hediye götür' dedi..

"Bu uzun rüyayı Midhat Efendi Hazretleri şöyle tabir buyurdular:

"Oğlum, Hz. Ali'ye mensub bir zat tarafından büyük fayda göreceksin, buna dikkat et' diye rüyamı yorumlamışlardı. O sırada Kore Harbi çıkmamış ve ben Kore neresidir, layıkı ile bilmiyordum. Bir müddet sonra Kore Harbi çıktı. Gazetelerde Kore'ye ait resimler çıkmaya başladı. Resimlere bakıyorum, inceliyorum, rüyamda gördüğüm yerler. Hep şaşırıyordum. Artık rüyamın doğru bir rüya olduğuna iyice inandım. 'Acaba Hz. Ali'ye (r.a.) mensub, kim diye zaman zaman düşünüyordum. Bu ziyaretimde Üstad Hazretleri, bana dönerek:

"Kardeşim, Hz. Ali'ye mensub benim' deyince hayret edip donakalmıştım. Nice sonra kendime gelince içimden beni bu zata kavuşturan Cenab-ı Hakk'a şükrettim. Mevlamız her iki zat-ı muhteremi sonsuz rahmetiyle mustağrak kılsın. Benim şaşkınlığım, Üstad Hazretlerine bu rüyamı anlatmamıştım."(Son Şahitler 1.Cild s. 234)

Ali Uçar Ağabeyin Rüyası....

İman-Kur'an hizmetiyle tanıştığı gündün beri durmak dinlenmek bilmeden fırtına gibi koşuşturan Ali Uçar'ın yıllar önce gördüğü ibretli bir rüya vardır. Yıl 1969'lar. İstanbul'da, sahile yakın bir bölgede okuma programı düzenlenir.

Seksen civarında öğrenci vardır. Ali Uçar, o zamanlar yirmi yaşını aşmıştır. Geçen günün iman hakikatları müzakereleriyle, sanki bir Cennet bahçesinde kılıyormuşcasına namaz ve zikirlerle dolduğu bu günlerde bir rüya görür Ali Uçar. Rüyasında dağ veya tepe gibi yüksekçe bir yerdedir. Davud (a.s.)'ı görür. Elinden tutan Davud (a.s.), "Sen Bediüzzaman'ın talebesisin. O eserlerinde her nebi gibi benden ve gösterdiğim mucizelerden bahsetmiş. Çok iyi anlatmış. Çok severim o bölümü" der.

Tepenin kenarına kadar giderler. Aşağıda bulutlar görünmektedir. Davud (a.s.) Ali Uçar'a, "Atla aşağıya" der. Ali Uçar, "Nasıl atlarım, burası uçurum" diyerek tereddüt eder. Davud (a.s.), "Ben peygamberim. Bana güvenmiyor musun?" der. Bunun üzerine hemen atlar Ali Uçar. Davud (a.s.) da gelir. Hiçbir şey olmadan sanki paraşütle iner gibi yemyeşil bir ovaya inerler. Burada başta Peygamberimiz (a.s.m) olmak üzere bütün peygamberler bulunmaktadır. Muhteşem bir ziyafet vardır. Hepsi Ali Uçar'a bakar ve "Bediüzzaman'ın talebesi geldi" diye konuşurlar.

Ziyafet biter ve dua edilecektir. Kim yapsın diye bakışlırlarken, "Bediüzzaman'ın talebesi var. O Risale-i Nur'daki duayı okusun" derler. Tabii Ali Uçar "Ben kimim ki?" diye düşünür ve sıkılır. Ancak bunu bir emir telâkki ederek, Haşir Risalesinde geçen,

“Ey bizi nimetleriyle perverde eden Sultanımız” diye başlayan duâyı okur. Duayı çok beğenirler ve memnun olurlar.

O yıllarda bir lâhika olarak basılıp dağıtılan bu rüya, herkesin çok hoşuna gider. Bayram Ağabey ve Mehmed Emin Çiçek’le şehadet şerbetini içen Ali Uçar’ın cenaze namazından sonra iki kişiden dinlediğim bu rüyanın teferruatında farklılıklar olabilir. Ancak peygamberler (a.s.) ve yemek duasının beğenilmesi, rüyanın temelini oluşturuyor.

Her rüya ile amel edilmez. Ancak Bediüzzaman Hazretlerinin Mektubat’ta belirttiği gibi, rüya nübüvvetin çok mühim bir hakîkatıdır. Üstelik rüyalar ille de amelle ilgili değildir. Bazan gaybî bir teşvik, bir te’yid, bir tasdik mânâsı da vardır. İşte bu rüya da böyledir. Risale-i Nur hizmetiyle, hattâ çok teferruat bir mesele olan “yemek duası”yla peygamberler bile ilgilenmekte, bu hizmeti teşvik ve te’yid etmektedirler.Çünkü bu îman ve Kur’an yolu, peygamberlerin yoludur, Resulullah (a.s.m.) ve ashabının yoludur.

İşte Ali Uçar’ın gençlik yıllarında, özellikle bir okuma programının nuranî atmosferinde gördüğü bu rüyanın hepimizi, bilhassa genç kardeşlerimizi teşvik eden bir hususiyeti var.

Önümüzde iki yol var:, gençliğimizi heva ve heves yolunda, boş ve çoğu zaman zararlı bir şekilde geçirip, ﷻ göstermesin Cehennem odunu olmak. Diğer, îman hizmetinin fedakâr bir talebesi olup, bu uğurda yaşayıp bu yolda vefat ederek, ebedî âlemde peygamberlere arkadaş olmak. Akli ve kalbi olan ikincisinden başka bir yolu tercih eder mi?

ALINTI..

ALİ ULVİ KURUCU

*İbni Abbas tabiinden bir zatı bir kabileye irşad için gönderirken ona şu tavsiyelerde bulunur:”Sakın,olur olmaz yerde,vakitli vakitsiz sohbet yapma.Sohbetin de vakti var.Dini konuşmalar yapacağın zamanlarda,onların istekli anlarını,seni huzurla,iştihakla dinleyecekleri saatleri seç...Dini sohbet her yer ve zamanda yapılmaz.Her şeyin zemin ve zamanı olduğu gibi sohbetinde zemini ve zamanı vardır.”(Ali Ulvi Kurucu.Hatıralar-Hazr.M.Ertuğrul Düzdağ-3/45)

**Rüyamda,bir yerden,evimize geliyorum.Evin önünde bir at var.At,sanki bildiğimiz at gibi değil de,Burak gibi sanki nurdan bir mahluk,parıl parıl yanıyor,bir heykel gibi güzel ve ahenkli...At kapıya bağlanmış.

İçeri girdim.Sallallahu aleyhi ve sellem Efendimiz,sahabe-i kiram ile birlikte bize gelmişler.Validem onları davet etmiş.Bu davet üzerine,bize gelmişler.Yukarı katta imişler...

Evimizin içi nurla dolu.Tarife sığmaz,bu güne kadar mislini duymadığım bir rayiha,bir koku var.Gülde,gülşende,sünbülde,karanfilde,zambakta,leylakta ve bildiğimiz bütün çiçeklerde ve esanslarda bulunmayan,manevi,lahuti bir koku var.

Efendimiz,namaz kıldırıyorlarmış.Ben de uydum.Namazdan sonra ellerini öptüm.Gönlümden geçirdiğim suali sordum:

“Ya Rasulallah,geçenlerde ders esnasında Abdullah ibni Abbasın filan zata ettiği bu tavsiyeyi,acaba Peygamber-i Zi-şanımız duysaydı,amcazadesinin bu sözünü kabul mü ederlerdi,yoksa tashih mi buyururlardı diye tereddüdüm vardı.Bu tereddüdü şimdi size soruyorum ya Resulallah...”

Ben böyle deyince Peygamber Efendimiz tebessüm buyurdular;lisan-ı pâkinden,fem-i saadetlerinden şu cevabı aldım:

“El-hükm evvelen lil enbiya sümme lil evliya ve evliya ve Abdullah ibni Abbas minel evliya:Hüküm önce nebilere aittir,sonra velilere aittir ve Abdullah ibni Abbas da o velilerdendir.”buyurdular.”(3/46)

*”1942 yılında,Mısırlı yazar Sadik-ur Rafi’inin bir yazısını okumuştum.!Fil leheb ve la yahtarik:Ateşler içinde fakat yanmıyor.’diye,bir takım dindar gençleri anlatıyordu.

“Allahım,bu çocuklar,aristokrat ailelerin çocukları,üniversitede kızlarla birlikte okuyorlar...Fakat bunlar nasıl bu kadar temiz kalmışlar ki,yüzlerindeki nur kalbimi yaktı...”

Yazıyı okuyunca ağladım,abdest alıp iki rekat namaz kıldım ve ‘Allahım,Mustafa Sadik-ur Rafi’inin anlattığı böyle bir gençlik benim milletimde de yetişmeyecek mi?’ diye dua ettim.”

O günler çok feyizli günlerdi.O günlerde bir rüya gördüm:

Peygamber Efendimiz,bir köşke ziyarete geleceklermiş.O köşke gittim.Bahçe içinde tek katlı bir köşk...Bahçe,köşkün duvarları,her taraf yeşil çimen...Gönül alıcı,fevkalade güzel,tatlı,tarifi zor bir yeşillik...Tavus tüyü gibi,ördek başı gibi,ömrümde görmediğim bir yeşillik...

Baktım.Osmanlı sarığı ve cübbesiyle,üç tane alim zat,nöbet bekliyorlar. Peygamber Efendimizi onlar karşılayacaklarmış.Bu üç zatın birisi Şeyhulislam Mustafa Sabri Efendi,birisi Zeynelabidin Efendi,ortalarındaki de dedem Hacı Veyis Efendi idi.

‘Peygamberi Zişan geliyor’ dediler.

Efendimiz teşrif ettiler.Başlarında altın sarısı bir kumaş üzerine sarılmış nurdan bir sarık vardı.Bu sarıktan,simalarına ve simalarından siyah cübbeleri üzerine,adeta sağanak halinde nur akıyordu.

Kendilerini karşılayan üç alim,sırayla ellerini öptüler.Efendimiz köşke girdi...Ben dayanamadım,rüyamda bayıldım.”

*Peygamber Efendimizi görebildiğim üçüncü rüyamda ikinciği gördüğüm günlerde,Medine-i Münevverede tecelli etmişti:

Rüyada,o sırada oturduğumuz eski evimize geldim.Validem beni karşılayarak;

“Oğlum,senin kütüphaneyi,Peygamberi zişan sallallahu aleyhi ve sellem teşrif ettiler.Fakat şimdi uyuyorlar.’dedi.

Sokak kapısından yavaşça girdim.Seyyidina Osman ibni Afvan radiyallahu anh nöbet bekliyordu...Odamda bir kanepa vardı.Kapıdan içeri baktım. Efendimiz, kanepenin üzerine uzanmış dinleniyorlardı.Seyrine daldım.Cemalini görüyorum, ağlıyorum.

O sırada hafif bir ses oldu.Efendimiz,hemen gülümseyerek kalktılar...Bunu gören bir anne kuş gibi çırpınıyordu.

‘Rahatsız mı oldunuz ya Resulallah,uyuyamadınız mı?’

Efendimiz gülümsediler.Mübarek yüzünde sanki mehtaplar doğuyor;dişlerinde inciler parıldıyordu.

“Hayır Osman,çok rahat etmişim;çok dinlenmişim.”buyurdular.

Bu iki rüyayı gördüğüm günlerde,Doktor Abdurrahim ile ‘Sahih-i Buhari’yi okuyorduk.Bu manevi hallere,Doktorun çok tesiri vardı.”(3/48-49)

*Resul-i Ekrem sallallahu aleyhi ve sellem efendimize dair gördüğüm dördüncü rüya da 1975 yılında Medine-i Münevverede tecelli etti:

Medine’de bir hurma bahçesine gidiyorumŞıh Abdulgafur Efendi,bahçede gezniyor.Yanına vardım,ellerini öptüm.’Neredeydin?’ diye sordu.

“Efendim,Harem-i Şerifte idim.Biraz fazlaca kaldım.”dedim.

“Resulullah Efendimiz burada idiler...”

“Nerede Efendim?”diye sordum.

“Şu karyolanın üzerine uzanıp uyudular,sonra gittiler.”diyerek,hurma yapraklarından yapılmış bir karyolayı gösterdi ve:

“İşte şu yatakta uyudular.”dedi.

Bu,semavi açık renkte bir yataktı.üzerinde açık sema renginde mavi bir çarşaf seriliydi.Çarşafta bir nemlilik vardı.

“Efendim yatağa su mu döküldü?”diye sordum.

“Yok,yok,hava sıcak,Peygamber-i Zîşan terlemişti.Onun teridir.”dedi.

Yıllardır”Resulullah Efendimizin teri gül gibi kokar.”diye okurduk...Yatağa yaklaştım.Şîh Abdulgafur Efendi:

“Kokla ya Ali Ulvi,kokla...”dedi.

Göz yaşları içinde yatağa kapandım.Aradan yirmi yıl geçti.Hala o koku ruhumu mesteder.

Hiç bir gülde,hiçbir karanfilde,hiçbir şebboyda,zambakta,bildiğim,gördüğüm herhangi bir çiçekte,ömrüme hakim olan o kokuyu,bir daha duymadım.”(49-50)

*Şîh Abdulgafur Efendi şöyle buyurmuştu:

-Hatırına bir şey gelmesin;sır olarak söylüyorum.Ben Delhi’den ilk geldiğim günlerde,büyük bir feyz deryası içindeydim.Manen çok zengin idim.Vecd içinde,aşk içindeydim.Şîh Manzur,Şîh Abdullah Şah ve bazı kardeşlerimizle beraber Hazreti Osman rubatında hatm-i hace yapardık...Hatm-ı Hacede Peygamberi zîşana salavatı çok getirirdik...Böyle yaptığımız zamanlarda Resul-i Ekrem sallallahu aleyhi ve sellem efendimizin hücre-i saadetlerinden çıkıpta:”Udnu,udnu,udnu!:Yaklaşın,yaklaşın,yaklaşın!”buyurdıklarını defalarca gördüm.”(49-50)

ALİ ULVİ KURUCU

Bu önsözün ilahi bir teyide mazhar olduğuna,Cenab-ı Hakkın kolaylık verdiğiine kailim.

Zaten o günlerde,henüz yazmaya hazırlanmak üzere risaleleri mütalaa ettiğim sırada bir rüya görmüştüm.Bu rüya bana çok tesir etti.O zamandan beri üstad,bir mücahid,bir fikir,iman,aşk ve heyecan adamı olarak gönlümün maşuku oldu.Rüyamda dediler ki:

Bugün üstad Bediüzzamanın konferansı var.Konferansın mevzuu şudur:

“İslam nedir?Kur’an-ı Kerim nedir,neden indirilmiştir?İslam peygamberi kimdir?Ne için hak tarafından gönderilmiştir?Yirmi üç senelik peygamberlik hayatı boyunca neler yapmıştır?Neler bırakıp gitmiştir?Ümmetinden neler bekliyor?”

Mevzu bu imiş...Konferans salonuna gittim.Sultanahmet camiine benzeyen çok muhteşem ve ruhani bir mekan.Pencerelerinden deniz gözüküyor.Fakat Allah’ım şahiddir,aynen söylüyorum:Sultanahmed camiinden 15-20 defa daha büyük...Vardım kışalon hıncahınc dolmuş.İğne atsan yere düşmeyecek.Cemaat hemen hemen tamamen gençlerden ibaret.Genç bir nesil...

Üstad Bediüzzaman,oturdukları yerde konuşuyorlardı.Sanki vaaz veriyor ve ders okutuyorlar,bir fikrin telkinine çalışıyorlar gibi sohbet ediyorlardı.Otursam,duyamam,dinleyemem diye ayakta durdum.Elimi kulağıma koydum,ayakta dinliyorum.Ayakta kalan yalnız benim,herkes oturmuş.

Bu esnada,duyulan bir sesle,fakire seslendi:

“Sen yanıma gel,yanıma gel!”

O böyle deyince,gençler yol açtılar.Üstadın yanına kadar vardım.Koltuğunun altında beyaz bir çarşafı muhafaza ediyordu.Bu çarşafı sağ tarafına yere serdi.Fakiri kucaklayıp şu şekilde hitap ettiler:

“Sen bugünden itibaren en aziz kardeşlerimden oldun.Bundan böyle dualarımın başındasın.Bu beyaz çarşafı senin için hazırlamıştım.Sen buraya oturacaksın.”

Çarşafın üzerine oturdum,uyandım.Fevkalade bir sevinç ve ferahlık duydum.Varlığımın her zerresinin nura şark olduğunu hissettim.Günlerce o manevi tesirin altında kaldım.

“İnşaallah,Cenab-ı Hak ona da şefaathakkı verir de,bana da şefaathaker.”dedim.

O günlerde,önsözün çabuk yazılmasını isteyen telgraf da geldi.Önsöz yazıp gönderdim.”(Ali Ulvi Kurucu.Hatıralar-Hazr.M.Ertuğrul Düzdağ.c.3/269-270)

BAYRAM YÜKSEL

"Nihayet 1947 senesinde Üstad Bediüzzaman gibi bir zatla tanışmak, Cenab-ı Allah'ın lütf-u ihsanı oldu. O zamanlara şöyle bir rüya görmüştüm: Emirdağ'a 4 saat mesafede yüksek bir dağda Emir Dede denilen yüksek bir tepede bir türbe vardı. Türbede bir evliya vardı. Hayatımda hiç görmediğim Üstad Bediüzzaman'ı bu tepenin zirvesindeki mübarek türbede gördüm. Kendisine aşkla, evkle, sevinçle hizmet ediyordum. Üstadımıza kahve pişirip takdim ettim. Fincanı iki parmağımla yıkadım. Ellerini öptüğümde burcu burcu kokuyordu. Bu mübarek kokunun birkaç sene benden gitmediğini hissediyordum. İşte bu rüyadan sonra Üstada talebe oldum. Üstadı gördükten sonra o kokuyu hiç hissetmedim. Hem de bütün ağabeylerin toplu olarak bulunduğu Afyon zindanlarında..."(Son Şahitler 3.Cild s. 31)

BEKİR BERK

"Bekir Berk,bir akşam vakti yorgunluğunu gidermek üzere dalıp gittiği sırada kendini tatlı bir rüyanın içinde buldu.

Rüyada üstadın elini öpmüşÜstad da alınına bir öpücük kondurmuştu.Bu tatlı rüyadan,çalan telefon sesiyle uyandı.Telefona uzandığında şaşkına döndü.Çünkü öbür uçta Sungur Ağabey vardır.

"Buyurun!Ben,Av.Bekir Berk."

"Ben Mustafa Sungur,İspartadan arıyorum.Üstadın yanından az önce ayrıldım.Hüradam'daki yazınızı okudu.Çok beğendi,size selam ediyor."

Bekir Berk'in sesi titredi:

"Aleyküm selam,lütuf buyurmuşlar."

Üstadın tebrik ve takdirlerine vesile olan bu yazıyı,"Zafer Bizimdir" isimli eserinde vardır."(Hayatını davasına dayan adam.İhsan Atasoy.24-25-26)

BEKİR BERK

"Küçük Bekir,bir gün hayatına tön verecek bir rüya gördü.Yatağından fırladığında hala şu kelimeleri tekrarlayıp duruyordu:

"Yaparım efendim,emredersiniz efendim,binerim efendim,giderim efendim!"

Dakikalarca süren bu konuşmalardan sonra terler içinde tekrar yatağına uzandı.Oğlunun fevkalade halini seyreden annesi,durumu ibretle seyretti ve üzerini şefkatle örttü.

Sabahleyin uyandığında annesinin sorusu üzerine,gördüğü rüyayı anlattı.Rüyasında Peygamber Efendimiz Hz.Muhammed'i(a.s.m)görmüştü.Onunla birlikte Ebu Cehilin ordusuna karşı mücadele veriyordu.Efendimizin(a.s.m)yanında Hz.Ebubekir(r.a),Hz.Ali(r.a),Hz.Ömer'de(r.a) vardı.Peygamberimiz(a.s.m)savaşa katılmak isteyen küçük Bekir'e kendi miğferini ve zırhını giydirmiş,kâfirlere karşı savaşmak üzere emirler vermiş,o da bu emirleri tam bir teslimiyetle kabul etmişti.

Annesi,"Müjde oğlum!"dedi."Bu rüya,bir müjde.Efendimizin(a.s.m)zırhını giymen,herkese nasib olmayan bir şey.Herhalde sen,bu devrin Ebu Cehilleriyle savaşmakla görevlisin."

Aynı gece oğlunun kulağına fısıldadı:

"Sen büyük adam olacaksın oğlum,okuyup büyük işler yapacaksın."(Hayatını davasına dayan adam.İhsan Atasoy.17-18)

BİLAL-İ HABEŞİ

"Suriye'nin Havlan kasabasında yaşarken bir gece rü'yasında Rasul-ü Ekrem'i görür.'Beni ziyaret etmeyecek misin?'ihtarı ile uyanır,hazırlanır yola çıkar.Medine'ye gece vakti ulaşır.Makber-i Saadeti ziyaretten sonra Hz. Hasan ve Hüseyin

Efendilerimizi görür.Onların ısrarı ile o sabah okuyunca tüm Medine ahali si Efendimiz(S.A.V)'in zamanındaki gibi coşku ve heyecan duymuşlar.”

BİŞRİ HAFİ

Bir gece rüyamda Resulullah Efendimizi(sam) gördüm.Bana,

“Ey Bişr!Allahu Talanın hangi sebeble seni akranından üstün kıldığını biliyor musun?”dedi.Bilmiyorum,ya Rasulallah.”dedim.

Peygamber Efendimiz:”Sünnete tabi olman,Salihlere hizmet etmen,din kardeşine nasihat etmen ve ehli beytime muhabbet etmen sebebiyle.”buyurdu.

ÇOCUKLARIN DÜNYASINDA O ZAT (ASM)

FEYZANUR (Yaşı 12):

** Ben rüyamda Peygamber Efendimizin sesini duyuyorum.Sonra ben kendisine soruyorum;

-Siz kendinizi gösterin,diyorum.

O da bana;-Tamam,diyor.

Evdaki bilgisayarın açılmasıyla gelen sest en bir an uyanıyorum,tekrar görürüm diye uyumaya çalışıyorum.Ve başararak Peygamberimizi;zayıf,sakallı,esmer olarak görüyorum.

**Peygamber Efendimizi siyah bir elbise giydiğini gördüm.Ve karşı karşıya duruyorduk.Ben O'nun Peygamber Efendimiz olduğunu biliyordum.

Peygamber Efendimizi bir mahallenin içinde gördüm.O mahallede bir sürü çocuk vardı.Ama hiç biri Peygamber Efendimizi görmüyordu.

Ben bu vaziyette iken uyandım.

AYŞEGÜL :(Yaşı 9)

Peygamber Efendimizi rüyamda gördüğümde kendisine şunu sordum;

-Annem ve babam cennete gidecek mi?

O da dedi:-Onların çok iyilikleri olduğu ve namazı bırakmadıkları için cennete gidecekler,dedi.

FATMA :(Yaşı 10)

Rüyamda Peygamber Efendimiz bana doğru geliyordu.

Ben O'na;Benim kaç tane iyiliğim var,dedim.

O da bana;O Allah'a aiddir,dedi.

Peygamber Efendimize dedim ki;Sizin yüzünüz neden görünmüyor?

O da dedi ki;Benim yüzüm o kadar güzel ki,ondan dolayı görünmüyor.

Not:Bize rüyalarında peygamberimizi görme niyetiyle yatan 10-12 yaş arası öğrenciler onu bazen bir nur olarak ve bazen de geliyormuş gibi bir his içerisinde olduklarını anlattılar.

EFENDİMİZİ GÖRDÜM

Okulda Mehmet Özçelik öğretmenimin; Peygamber Efendimiz rüyamıza girme ve evimize gelebileceğini anlatmıştı.Yalnız bunun bir şartı vardı.Rüyamıza girebilmesi için tuzlu yemek yemek,evimize gelebilmesi için iman edip iyi ameller yapmamızın gerekliliğini söyledi.

Ben rüyama girmesini istedim.Eve gittiğimde tuzlu yemek yemem gerekiyordu.Oysa benim midem tuzlu yemeği tutmuyordu.Uyku vaktime kadar Peygamber Efendimizi düşündüm.Sonunda yatma vaktim geldi.Yatağıma gidip uyudum.

Rüyamda Peygamber Efendimizi gördüm.

Biz çok fakirdik,samandan yapılmış evin içinde oturuyorduk.Bostandaki sebzeleri koparıp,kasanın içine koyduktan sonra bunu gidip bostana koymamı söylüyordu babam ve ben sırtımda sebzeleri taşıyıp giderken önüme biri çıktı,başımı kaldırdığımda Peygamber Efendimizi gördüm.

Siyah cübbeli,siyah kavuklu,beyaz sakallı ve elinde bir tesbih vardı.

Ciddi bir yüz ifadesiyle bana bakıyordu.Aynı zamanda acıyordu halime.

Peygamber Efendimizin en sevdiği yemek kabakmış.Ben de o akşam kabak yemeği yemiştim.

EFENDİMİZ (SAM)EVİMİZE GELİYOR

Cumartesi günü çok heyecanlıydım.Peygamberin en sevdiği şeyleri yapmaya çalıştım.İçimde çok büyük duygular vardı.Saatlerce bekledim,Kur'an okudum.Namaz kıldım.Allah'a çok yalvardım.Etrafa daha çok gül koymaya çalıştım.Artık o kadar bekledim ki,gelmedi bir türlü.İçimden acaba benim mi hatam?O yüzden mi gelmedi? diye düşündüm.Sonra ikindi ezanı okundu.Hemen abdest alıp namaz kıldım.İçimden,nerdesin ya Rasulallah,nerdesin ya Habiballah diyordum.Sonra birden aklıma O'nun hayatını okumak geldi.Okudum..okudum..okudukça sanki bende onun hayatındaymış gibi geldi.Ve sonunda akşam oldu.

Yattım ve rüyama O geldi.Kimdi o yüce zat!Tabiiki Muhammed'di.Nasıl sevindim..uyanınca,demek basib rüyamaymış.Ama ben öyle sanıyormuşum.

Pazar günü olmuştu.Biraz üzgündüm.Acaba neden evime değilde rüyama gelmişti.Demek bir hikmeti vardı.Sonra o gün hastalanmıştım.Mehmet Özçelik öğretmenim böyle bir olay yaşanacağını anlatmıştı.Bende anneme anlattım,-İnşaallah yavrum-dedi.Çok hastaydım.Başım çok ağrıyordu.Annemle babam diğer odada çay içiyorlardı.Kardeşlerim oyun oynuyorlardı.Birden biri başımı okşadı.Gözümü açtım,oda ne,ailem değildi.

Peki ya gözümü kamaştırın,gül kokusu saçan kimdi?Kimdi o?Tabiiki Efendimizdi.Nur Muhammed'di o.Birden kayboldu.O zat Efendimizdi.O olaydan sonra yirmi dakikaya kalmadan şifa bulmuştum.Yani iyileşmişim.Yüzüm ve saçım gül kokuyordu adeta.Allah'a binlerce kez şükrettim.Çünkü hem rüyama hem de evime gelmişti.Şükürler olsun Allah'a, Şükürler olsun Allah'a, Şükürler olsun Allah'a,Efendimize salât ve selam olsun...

Esranur Keleş

5/D Sınıfı Öğrencisi

Efendimiz'i Rüyada Görmek

Peygamber Efendimiz'in (sallallahu aleyhi ve sellem) rüyalarda, bazen sakallı, bazen sakalsız, kimi zaman siyah saçlı, kimi zaman da beyaz saçlı olarak değişik şekillerde görülmesini nasıl izah edebiliriz? İnsan, ne şekil ve surette görürse görsün, hakikaten O'nu görmüş sayılır mı?

Malum olduğu üzere, görüldüğü şekilde gerçekleşen ve te'vîle ihtiyacı olsa da bir mesaj içeren rüyaya "rüya-yı sâdika" ya da "rüya-yı sâliha" adı verilir. O, insanın mahiyetindeki latife-i Rabbâniyenin doğrudan doğruya âlem-i gayba açılan bir kapı bulması, o açık kapıdan vukua gelmeye hazırlanan hâdiselere bakması ve Levh-i

Mahfuz'un cilvelerinden ya da kader mektuplarının misallerinden birini görmesi şeklinde ortaya çıkar. Hayal bazen gördüğü o cilvelere ve mektuplara bir kısım libaslar giydirebilir ama bu türlü bir rüya ya aynen görüldüğü gibi çıkar, ya da bazı te'vîller vesayetinde ciddi mesajlar verir.

Diğer taraftan, daha evvel yaşanan bazı tesirli hadiselerin hayalde bıraktığı izlerin ortaya çıkmasıyla görülen, bir manası olmayan veya varsa da ehemmiyeti bulunmayan, tabire değmeyen karmakarışık rüyalara da Kur'ân'ın tabiriyle, "adgâsü ahlâm" denir.

Hazreti Aişe (radiyallahu anha), ilk dönemde Rasûl-ü Ekrem (sallallahu aleyhi ve sellem) Efendimiz'e vahyin gelişinin rüya-yı sâliha şeklinde cereyan ettiğini ve O'nun gördüğü bütün rüyaların sabah aydınlığı gibi apaçık olduğunu haber vermektedir. Sultan-ı Rusûl'e rüyayı sâdika şeklinde vahiy gelmesi risaletin ilk altı ayından sonra da kesilmemiştir. Bunun için, İnsanlığın İftihar Tablosu istirahat buyururken, Ashab-ı Kirâm'ın O'nu uykusundan uyandırmaktan ve vahyin kesilmesine sebebiyet vermekten çok çekindikleri nakledilmektedir.

Rehber-i Ekmel'in "Refik-i A'lâ" deyip sevgililer diyarına gidişinden sonra vahiy ve dolayısıyla vahiy olan rüyalar da sona ermiştir. Fakat, her mü'minin görmesi mümkün olan ilham kabilinden sâdık rüyalar bâkî kalmıştır, kıyamete kadar da sâdık mü'minler için bâkî kalacaktır.

Rüyadaki Gerçekten O mu?

Mü'minin göreceği sâdık rüyaların başında, Fazilet Güneşi'nin (aleyhi ekmelüttehâyâ) şualarıyla aydınlanan rüyalar gelir. Çünkü, O'nun görüldüğü rüyalar doğruluk üzeredir ve bazılarının bir te'vîle ihtiyacı olsa da hepsi kesinlikle sâdıktır. Ekser hadis mecmualarında rivâyet edilen bir hadis-i şerifte Sâdık u Masdûk Efendimiz şöyle buyurmuştur: "Rüyasında beni gören, gerçekten beni görmüştür. Çünkü, şeytan hiçbir şekilde benim suretime giremez."

İşte bu beyan-ı nebevî ve onun ihtiva ettiği hakikat üzerine ehl-i tahkik farklı görüşler üzerinde durmuşlardır: Bazıları, ister sakallı ister sakalsız, ister uzun ister kısa, ister yaşlı ister genç, ne şekil ve surette görülürse görülsün, bir kimsenin kalbine rüyasında gördüğü kişi hakkında "Bu zat, Peygamberimizdir" şeklinde bir his doğması halinde o zatın Peygamber Efendimiz olduğunu söylemişlerdir. Bazıları ise, Hazreti Rûh-u Seyyid'il-Enâm'ın rüyada kendi sima ve şemâili ile görüldüğü zaman Peygamberimiz olduğunu; aksi halde, şeytanın, Efendimiz'in şekil ve suretinin gayrısında, başka bir suretle ortaya çıkıp "Ben Muhammed'im" diyebileceğini ifade etmişlerdir.

İmam Rabbânî Hazretleri, "Efendimiz kendi şeklinde görüldüğü zaman hakkıyla görülmüş olur ki, şeytan O'nu temsil edemez" derken, ayrı bir ekol sahibi olan Muhyiddin İbni Arabî, "Ne şekilde ve surette olursa olsun, "Ben peygamberim" diye kişinin kalbine doğan zat Peygamberimizdir." demiştir. Cumhur-u muhakkikîn,

Muhyiddin İbn Arabî Hazretleri'nin düşüncesine temayül göstermişlerdir.

İmam-ı Nevevî hazretleri de, ister bilinen sıfatları üzere, isterse bilinen vasıflarından başka bir surette görsün, sâlih rüyayı gören kimsenin her iki surette de Mahbûb-u Âlem Efendimiz'i hakikaten görmüş olacağını söyler. Kadi İyâz'a göre ise, Râsul-ü Ekrem'i bilinen sıfatlarından başka bir şekilde görenin rüyası te'vîle, tabire muhtaçtır.

Rüyaya Yansıyan Hüzün

Haddizatında, Habîb-i Edîb Efendimiz'i görmek ne şekil ve surette olursa olsun, alaküllihal bir müjdenin ifadesidir. Yaratılışın en anlamlı nüktesi Hazreti Fahr-i Âlem Efendimiz'in güzeller güzeli cemali, mübarek siyah saçları, siyah sakalı, endamlı bakışları, yüz çizgilerindeki tenasübü ve müstesna bir beşer güzelliği içindeki mahiyetiyle rüyada görülmesi ve bir insanın mir'at-ı ruhuna eşsiz kemal ve cemaliyle aksetmesi o rüyayı gören insan için büyük bir bahtiyarlıktır. Zira, selef-i salihîne göre, rüyada Peygamber Efendimiz'i görmek gamdan sonra feraha, bir sıkıntının akabindeki rahatlığa, nimetlerin artmasına, tevbenin kabulüne, hepsinden öte ahirette şefaate nâil olma ve Cennet'te O'nun gül cemalini açıktan açığa görme yoluna girmeye işaretir.

Nebîler Serveri'nin değişik şekillerde görülmesi ise, bir kısım manaları iş'ar eder. Şayet, Güzeller Güzeli, kendisine uygun ruh güzelliğinin dışı yansıdığı rüya esnasında o güzelliğin bazı yanları gitmiş olarak görülürse, bu durum, rüyayı gören insanın mir'at-ı ruhunda onu tamamiyle aksettirmeye mani bir kısım isin ve pasın bulunduğu delalet eder. Mesela; bir kimse Allah Rasûlü'nü sakalsız görüyorsa, demek ki, o insanın mir'at-ı ruhunda Rasûl-i Kibriyâ Efendimiz'in sakalını görmesine mani bir kusur var ve bu kusur O'nun güzelliğini bütün olarak müşahede etmesine engel oluyor. Öyleyse, bu insan, Şâni Yüce Nebî'yi rüyasına misafir ettiği için sevinse ve kendisini bahtiyar saysa da, böyle bir eksiklikten dolayı ruh dünyasına çeki düzen vermesi gerektiğini de gözardı etmemelidir.

Şu kadar var ki, Ferîd-i Kevn ü Zaman Efendimiz'in şemâil-i hakikiyesiyle görülmemesi sadece vicdanın ve gönlün paslı olmasından değildir. Bazen rüyayı gören zatın veya onun temsil ettiği davanın, hareketin ya da milletin başına gelecek bir kısım musibetlerden ötürü Hüzün Peygamberi'nin mahzuniyet ve mükedderiyeti misal aleminden o şekilde temessül edebilir. Nitekim, Mahzun Nebi, rengi değişmiş, eski elbise giymiş veya bir azası eksilmiş görülürse, bu rüya o yerde dinin zayıflamasına ve bid'atların yaygınlaşmasına delalet eder.

Belki, Rasûl-ü Ekrem'i (sallallâhu aleyhi ve sellem) o rüyada gören kimse Hak katında çok makbul ve mahbub bir insandır, gönül dünyası açısından da kusursuzdur; fakat, Sultân-ı Rusûl'ün, sevdiği o insanın nazarına temessülü herhangi bir hadiseye karşı iç âlemindeki durum itibariyle olur. Mesela, mühim işleri omuzunda taşıyan bir zata, İki Cihân Serveri Efendimiz, gözleri yaşlı ve sakalını tıraş etmiş olarak mahzun bir çehre ile zuhur edebilir. Bunun manası -Allahu a'lem- şudur: O zatın, dolayısıyla da davasının

başına gelecek bir badireden ötürü, Hakikat-i Ahmediye (aleyhissalatü vesselam) müteessir olduğundan Şânı Yüce Nebî kendi şekl-i hakikisinin dışında görülmüş ve bir bakıma o işi teessürle karşıladığını ifade buyurmuştur.

Yine, bir şahıs rüyasında Fahr-i Kâinat Efendimiz'i çok hüznü görür; O'nun Uhud'da başından aşağıya kanlar akarken dahi devamlı tebessüm eden mübarek çehresi mahzun, saçı ve sakalı ise dağınıktır. Vâkıa bu saç ve sakal dağınıklığı, Aleyhi Ekmel'üt-Tehâyâ Efendimiz'in mahiyet-i hakikiyesiyle alâkalı değildir; bu hal, Hakikat-i Ahmediye (aleyhissalatü vesselam)'ın kendi cemaati içindeki bir kısım arızaları temsil keyfiyetiyledir ve ümmet-i Muhammed'e yönelmiş bir belanın gelmekte oluşundandır. Bizim halihazırdaki dağınık ve perişan veya ileride dağılacak ve perişan olacak yönümüze nazar etmesi itibariyle Hakikat-i Ahmediye (aleyhissalatü vesselam) hakiki şeklinin haricinde, saçı-sakalı dağınık bir vaziyette temessül etmiştir.

Aynı zamanda, Gönüllerimizin Gülü (sallallahu aleyhi ve sellem)'in hüznü ve münkesir görüldüğü rüyalar inananları uyarmakta; onları gelmekte olan bir musibete karşı hemen Cenâb-ı Hak'a iltica etmeye, belalara kalkan olması için sadaka vermeye ve her hayırlı vesileyi muhtemel felaketleri defedici bir paratoner olarak değerlendirmeye çağırmaktadır.

O Hep Aranızda Dolaşıyor!..

Ayrıca, ümmetinin her haliyle alâkadâr olan Şefkat Peygamberi bazen de müslümanlara ümit vermek, onların aşk ü şevklerini artırmak, gönüllerine inşirah salmak ve bütün heyecanlarıyla bir kere daha vazifelerine sarılmalarını sağlamak için rüyaları şereflendirir. Nitekim, Beyan Sultanı (aleyhi ekmelüttehâyâ) "Nübüvvetten ümmete yalnız mübeşşirât kalmıştır." buyurur. "Mübeşşirât nedir, ya Rasûlallah?" diye sorulduğunda, "Sâlih rüyalar"dır" cevabını verir. Evet, Cenâb-ı Hak, sâlih ve sâdik rüyalar vesilesiyle mü'minleri müjdeler, gönüllerini şevke gark eder ve onları muştularla sevindirir.

Meselâ, bir arkadaşınız rüyasında görür ki; Gül-i Rânâ Efendimiz geliyor ve sizin kâkül-ü gülberlerinizden tutarak, alnınızdan öpüyor.. öpüyor ve "Ohh.. sizler Cennet kokuyorsunuz" diyor. Siz "Bu iltifat da neden ya Rasûlallah?" diyorsunuz; O da, "Tam gönlüme göre hizmet ediyorsunuz; adımı dört bir yana duyuruyorsunuz!" buyuruyor.

Bir başka arkadaşınız, âlem-i menâmda O'na mülâkî olunca, "Ya Rasûlallah, üç-beş kişi Senin adına bir yerde toplansa, oraya mutlaka Ashâb-ı Kirâm'dan birini gönderirmişsin, bu doğru mu?" diyor. Gönüllerin Efendisi, bu soruyu tebessümle karşılıyor ve şu cevabı veriyor: "Önceden öyleydi; ama şimdi zaman, âhırzaman. Kardeşlerimin daha çok himmete ihtiyacı var. Artık nerede üç-beş kişi benim adıma bir araya gelirse, onların yanına bizzat ben gidiyor ve ruhâniyetimle aralarında yer alıyorum."

İşte, her durakta bir sürü hain düşüncenin rengârenk masallar ürettiği, masalların birer büyü gibi dinleyenleri uyuttuğu, bâtla açık şuuraltlarının aldatan rüyalar gördüğü; küfre şahlık urbalarının, diyânete cadı elbiselerinin giydirildiği, ruhun gözlerine kezzap dökülüp vicdan mekanizmasına civa akıtıldığı, çevrede serpilip gelişen yeşilliklerin çehresine zift serpiştirildiği.. ve her şeyin olduğundan başka gösterilmeye çalışıldığı bir zaman diliminde Rahmeti Sonsuz, bu türlü mübeşşirât ile inananları takviye ediyor, aşk u şevke getiriyor ve gönüllerini ümit şualarıyla şenlendiriyor.. şenlendiriyor ve rüyaların diliyle adeta "Siz hizmetinize bakın; Ben Kimsesizler Kimsesiyim, sizin de kimsenizim, Siz kendinizi değiştirmedikten ve gaye-i hayalinizi terk etmedikten sonra düşmanlığa yenik ruhların hücumları size zarar veremeyecektir. Habîb-i Ekrem hep içinizde, yanınızda, yakınınızda bulunacak ve size müzâhir olacaktır!" diyor, ümitlere fer, dizlere derman ve kalblere inşirah veriyor.

Teveccüh Şahsa değil Şahs-ı Manevîyedir

Ne var ki, bu türlü rüyaları gören insanlar, ondaki iltifat ve takdirleri kendi üzerlerine almama hususunda âzamî hassasiyet göstermelidirler. Fahr-i Kâinat Efendimiz'in (aleyhi ekmelittehâyâ) sâdık rüya ve murakabelerde tenezzülen asrın garipleri arasında dolaşması, onların müesseselerini ziyaret etmesi ve bazı şahıslara hususi iltifatlarda bulunması iman hizmetinin kerametinden başka bir şey değildir; şahsî meziyet ve şahsî kemalât adına ortaya konan gayretlerle bu takdirlere mazhariyet düşünülemez ve düşünülmemelidir. Alnı öpülen, alkışlanan, takdir ve tebcil edilen şahs-ı manevîdir ve Rasûl-ü Ekrem Efendimiz'i gören kim olursa olsun, meseleyi bu açıdan değerlendirmelidir.

Diğer taraftan, bir insan, Hazreti Rûh-u Seyyid'il-Enâm'la temessülen görüşürken ondan bazı emirler ve haberler de almış olabilir. Bu görüşme esnasında Peygamber Efendimiz'den duyduğuna inandığı sözler eğer şer'î ölçülere muhâlif ise, -işin içinde Hazreti Sâdık u Masduk bulunduğu için bunu farz-ı muhâl çerçevesinde dahi olsa ürpererek söylüyorum- o insan kesinlikle şer'î ölçülere ters düşen o ifadeleri tatbik edemez ve Sultân-ı Enbiyâ ile görüşmesini kendisi için delil sayamaz. Andelîb-i Zîşân Efendimiz'in bir insana rüyasında bazı şeyler söylemesi mümkündür, ancak rüyadaki o sözlerin geçerliliği, Kitap ve Sünnet'te açıklanan, İslam alimlerince yorumlanıp yazılan kurallara uygun olmasına bağlıdır.

Peygamber Efendimiz'in misalini bilhassa arz ediyorum ki, diğer büyük zatları görüp onlardan bazı emirler aldıklarını söyleyenler için de bir ölçü olsun. Demek ki, insan temessül etmiş şekilleriyle nebileri ya da velileri görse ve onların sözlerine muhatap olsa, yine hüküm değişmez; söylenenler şer'î ölçülere tatbik edilir ve davranışlar ona göre ayarlanır. Evet, rüyalar Kitap ve Sünnet gibi teşrîin gerçek kaynakları yanında hüccet ve delil sayılabilecek kriter ve kurallar değildir; asıl olan, Kitap'a ve Sünnet'e uymak, rüyaları da sübjektif birer işaret saymaktır.

Dahası, İnsanlığın İftihar Tablosu'nu rüyasına misafir eden bir kimseye bir sır verilmiş

demektir. Bu talihli insan, Rasûl-i Ekrem Efendimiz'in (sallallâhu aleyhi ve sellem) o mukaddes sırrını ulu orta fâş etmemelidir. Şayet, o rüyada iman kardeşlerinin, dost ve arkadaşlarının kuvve-i maneviyelerini takviyeye medar olabilecek bir durum varsa, işte o zaman duyduklarında inşiraha kavuşacaklarını ve aşk u şevke geleceklerini umduğu kimselere onu anlatmasında bir mahzur yoktur.

Ne var ki, öyle hâlis bir niyetle sırrını paylaşırken bile nefsin gururuna bâdi olabilecek hususları gizlemek ve mümkünse rüyayı göreni meçhul bir sevgi kahramanı olarak zikretmek en doğru yol olsa gerektir. Zira, Hak kapısının sâdık bendelerine düşen, müşahedelerini anlatmaktan, rüyalarını ve yakazalarını başkalarına söylemekten kaçınmaktır; böyle bir sükûtta hem selâmet hem de ilâhî esrarı ketmetmedeki Hakk'a saygı vardır.

Fethullah GÜLEN

ELMAS KAYA

Günlerden bir gün beyime elma soyup veriyordum. Komşum olan kadın bana; Beyime fazla hürmet gösterdiğimi ve peygamberimizin sünnetine uygun harekette bulunduğumu söyledi.

Beyim de sürekli Kur'an ve Hadislerle meşgul olup, uğraşıyordu.

Biraz da bunların etkisiyle olsa gerek; O gece peygamberimiz evimize teşrif etti

Peygamberimiz beyimin omzuna elini koymuştu. İki beraber odaya kitap okumaya gidiyorlardı.

Bende mutfakta idim. Bir şeyler ikram etmek için hazırlanıyordum.

O sırada bu kim dedim. Beyim de; Peygamberimiz, deyince, kendimi ve başımı düzeltmeye çalıştım. Benim başım arkaya doğru bağlı idi. Ben de başımı biraz daha kapalı olarak örtmeye çalışırken, bana sarmal olarak ve Kur'andaki şekliyle başımı örtmemi söyledi.

Kırsal alandaki bayanların örttüğü şekilde yani daire biçiminde örtünmemi tavsiye etti.

Mübarek yüzleri yuvarlak ve rengi buğday tenli idi.

EVLIYA ÇELEBİ

Hikmet-i Huda, seyahat ile bir çok yerleri görmeye sebep olan ben hakir ve fakir, daima kusuru çok olan seyyah, insan oğlunun kölesi siyasız evliya Derviş oğlu Mehmet Zilli daima Allah'tan yardım isteyip , Fırka-ı Kerim suresi ve Yüce Kur'an' inayetleri bereketleri ile bütün gönlümle Cenab-ı Hak' dan duada bulunarak, doğum yerimiz olan İstanbul' da evimde, yuvarlak yastığıma uyumak için yaslanmışım.

1040 senesi Muharrem ayının Aşure gecesinde (20 Ağustos 1630), ya uyku halinde iken, gördüm ki:

Yetmiş iskelesi yakınında Ahi Çelebi Camii ki helal para ile inşa olunmuş olup, duası kabul olan eski bir camidir.

Uykumda kendimi o camide gördüm. Derhal caminin kapısı açıldı. Nurlu caminin içi baştan başa silahlı asker ve nurlu cemaat ile dolu idi. Sabah namazının sünnetini kıldıktan sonra salavat-ı şerife okumaya başladılar.

Ben hakir ise minber dibinde oturuyordum. Bu nur yüzlü cemaati hayranlıkla seyrediyordum. Hemen yanımda oturan cana bakıp :

- Sultanım ! Sizler kimlerdensiniz? İsminizi Lütfediniz" dedim. Onlar ;

Aşere-i Mübeşşere' den kemankeşlerin piri Sa'd İbn Ebi Vakkas' ım" deyince, hemen mübarek ellerini öptüm.

-Ey sultanım! Bu sağ tarafta nura bürünmüş sevimli cemaat kimlerdir? " dedim.

Onlar bütün peygamberlerin ruhlarıdır. Geri safhadakiler evliyaların ve asfiyanın ruhlarıdır. Bunlar da sahabe-i kiram'ın, muhacirinin, ensar, sufe ehli ve Kerbela şehidlerindedir.

Mihrabın sağındakiler Hazret-i Ebu Bekir ve Hazret-i Ömer' dir. Mihrabın solundakiler Hazret-i Osman ve Hazret-i Ali' dir.

Mihrabın önündeki Hazret-i Veysel Karani' dir. Camiinin solunda, duvar dibindeki siyah örtülü kimse senin pirin Hazret-i Peygamber' in müezzini Bilal-i Habeşi' dir.

Bu ayakta duran, cemaat saf saf süzene koyan kısa boylu adam Amr-i Ayyar' dır. İşte bu kızıl renkli elbiseler giyip sancakla gelen askerler Hazret-i Hamza ve bütün şehidlerin ruhlarıdır. " diye cami içinde bulunan bütün cemaati birer birer bana anlattı. Onların hangisine baktıysam ellerimi göğsüme koyup iyice baktım ve baktıkça can buldum.

"Ey sultanım! Bu cemaatin bu camide toplanmalarının sebebi nedir?" diye sordum.
Bana:

- Azak taraflarında İslam askerlerinden Tatar askerleri sıkıntıya düşmüşlerdir. Hazret-i Peygamber' in himayesinde olanlar İstanbul' a gelip, buradan Tatar Hanı' na yardıma

gideriz. Şimdi Hazret-i Risalet dahi İmam-ı Hasan, İmam-ı Hüseyin, on iki imam ve bizden başka aşere-i mübeşşere ile gelecekler.

Sabah namazının sünneti kılınacak. Sonra sana "kamet getir" diye işaret buyururlar. Sende yüksek sesle kamet getir. Selamdan sonra Ayetel Kürsi'yi oku. Bilal (Sübhanallah) desin. Sen (Elhamdülillah), Bilal (Allahu Ekber) desin, sen (Amin) de. Sonra bütün cemaat hep birden tevhid ederiz. Sonra sen (Ve salli ala cemiül enbiya-i vel mürsalin vel hamdülillahi Rabü'l-alemin) deyip kalk.

Hemen, mihrabda, Hazreti Peygamber otururken mübarek elini öp. (Şefaaf ya Resülallah) de. Yardım iste, diyerek, Sa'd İbni Ebi Vakkas, yanımda oturup bana öğretti.

Onu gördüm ki, camii kapısından bir nur-u mübin parladı. Cami içi nur dolu iken, nur üstüne nur oldu. Bütün sahabe-i kiram, nebi'ler ve evliyaların ruhları ayakta hazır durdular. Saadetle Hazret-i Peygamber, yeşil sancağı dibinde, yüzünde örtüsü ile, elinde asası ve belinde kılıcı ile, sağında İmam-ı Hasan ve solunda İmam-ı Hüseyin olduğu halde görüldü. Mübarek sağ ayaklarını (Bismillah) diyerek cami içine koydu. Mübarek yüzünden örtüsünü açtı ve:

-Esselamü aleyk ya ümmeti" diye selam verdiler. Bütün camide bulunanlar hep bir ağızdan

-Ve aleykümü's-selam Ya Resulallah ve Ya Seyyide'l-ümen" diye selam aldılar. Hazret-i Peygamber, hemen mihraba geçip, sabah namazının iki rekat sünnetini kıldılar. Bana bir korku ve vücuduma titreme geldi. Hazret-i Peygamberin bütün görünüşüne baktım. Hilve-i Hakani'de anlatıldığı şekilde idi. Yüzündeki örtü al şal idi. Mübarek sarığı on iki kolanlı ve beyaz şaş idi. Hırka-i şerifleri sırayı yakın deve yönündendi. Boynunda sarı renkli sof şalı vardı. Mübarek ayaklarına renkli çizmeler giymişti. Mübarek başlarındaki sarığı üzerinde bir misvak sokulmuştu. Selam verdikten sonra, bana bakıp sağ ile dizine vurup:

"Kamet Getir" dediler. Ben hemen Sa'd İbni Ebi Vakkas'ın öğrettiği gibi segah makamında kamet getirip tekbir ettim.

Hazret-i Peygamber de segah makamında hazin bir sesle Fatiha-i Şerif'i ve arkasından (Ve Vehebna) aşr-i şerifini okudu. Böylece bütün cemaate imamlık etti. Selam verdikten sonra ben (Ayete'l -Kürsi)' yi okudum. Sonra Bilal ile sırayla müezzinlik yaptık. Duadan sonra bir sultani tevhid oldu ki, Allah aşkı ile kendimden geçip güya uykudan uyanır gibi oldum.

Uykumu kısacası, Sa'd İbn-i Ebi Vakkas'ın öğretmesiyle görevi tamamladım. Hazret-i Peygamber, mihrab' da yanık bir sesle uzzal makamında bir Yasin-i şerif üç İzacae suresi ve Muvazzeteyn süresini tamamen okudu. Bilal Fatiha dedi. Hazret-i Peygamber mihrabda ayak üzere duruken, Sa'd İbni Ebi Vakkas hazretleri beni elimden tutup Hazret-i Peygamberlerin huzuruna götürdü. Hz. Peygambere "sadık aşkın, müştak ümmetin Ebliya kulun, şefaafini riva eder" dedi. Bana da :

Mübarek ellerini öp!" dedi. Ben o an ağlamaklı oldum. Hz. Peygamberin mübarek ellerine müstahça dudaklarımı kondurdum. Onun görünüşünden (Şefaaf ya Resulallah

!) diyeceğime, hemen (Seyahat Ya Resulallah) demişim. Hz. Peygamber hemen tebessüm edip (Şefaati, seyahat ve ziyareti sıhhat ve selamete kolay eyle Ya Rabbi) diyerek (Fatiha dediler. Bütün sahabe-i kiram Fatiha yı okudular. Ben bütün orada bulunanların mübarek ellerini öperek, hayır dualarını alıp giderdim.

Kiminin mübarek eli mis gibi, kiminin anber, kiminin menekşe ve kiminin karanfil gibi kokuyordu. Amma bilhassa Hz. Peygamber' in kokusu zağferen ve kırmızı gül gibi kokuyordu. Sağ elini öptüğümde sanki pamuk gibi kemiksiz bir et idi. Bu şekilde bütün cemaatin ellerini öptüm. Hz. Peygamber, sonra yine Fatiha dedi. Bütün eshab-ı güzün yüksek sesle Seb'ül-mesani yi okudular. Hz peygamber mihrabdan

"-Esselamu aleyküm ey kardeşler!" deyip camiden çıkıp gittiler.

Hemen Sa'd hazretleri belinden ok muhafazasını çıkarıp benim belime kuşattı ve tekbir getirip:

-Yürü ok ve yay ile gaza eyle. Allah'ın muhafazasında ve emanetinde ol. Sana müjdeler olsun ki, bu toplulukta ne kadar ruhlar ile görüşüp mübarek ellerini öptünse, onların hepsini ziyaret etmen nasip olup, dünyayı gezer ve insanlar içinde tek olursun.

Ama, gezip gördüğün ülkeleri, kaleleri, beldeleri, nedir eserleri, her ülkenin güzel işlerini, yiyecek ve içeceklerini, toprakların eylem ve boylam derecelerini yazıp, güzel bir eser meydana getir ve ahiret oğlum ol. Hak yolunu elden bırakma. Gönül huzursuzluğundan uzak ol. Ekmek ve tuz hakkını gözet. Sadık dost ol. Yaramazlarla yar olma. İyilerden iyilik öğren." diyerek nasihatte bulundu ve alnından öpüp; Ahi Çelebi Camii' nden çıkıp gittiler. Ben şaşkın bir halde rahat uykudan uyandım. "Acaba, bu benim halim midir, yoksa olan bir şeymidir, yoksa güzel bir rüyamıdır?" düşünerek, içime bir rahatlık gelip, gönlüme neşe doldu. Sonra sabahleyin temiz bir abdest alıp, sabah namazını kıldım. İstanbul'dan Kasımpaşa tarafına geçtim.

Rüya tabircisi İbrahim Efendiye gittim. Rüyamı tabir ettirdim. Bana " Cihanı süsleyen bir dünya gezip dolaşan bir seyyah olup, işin iyi bir sonuçla tamama erip, Hz. Peygamber' in şefaati ile cennete girersin" diyerek müjde verip (El- Fatiha) dedi.

Oradan Kasımpaşa Mevlevi hanesi Şeyhi Abdullah dede' ye gittim. Elleri öpüp rüyamı ona da tabir ettirdim.

Bana "On iki imamın ellerinden öpmüşsün, dünya da himmet sahibi olursun. Aşere-i Mübeşşerenin ellerinden öpmüşsün cennete girersin. Dört halifenin ellerinden öpmüşsün, dünya da bütün padişahların şerefli sohbetlerine katılıp, sevdikleri kimselerden olursun. Mademki Hazret-i Peygamber'in temiz yüzlerini görüp mübarek ellerini öpüp, hayır duasını almışsın, iki cihanda da saadette erersin.

- Yürü, işin rasgele. El Fatiha" diyerek hayırlı duada bulundu.

HACI ZAHİR KÖYELE

Bir gece bir rüya gördüm. Baktım ki, bilmediğim bir memleketteyim. Büyük bir cadde vardı. Bu eski ve çok bozulmuş olan cadde türlü türlü tahribata uğramıştı. Bu yolu tamir için yeniden binlerce amele çalışıyordu. Kimi kazma, kimi kürekle muhtelif insanlar, çeşitli âletlerle çalışıp tamir ediyorlardı. Ben o zaman hem aç, hem de susuzdum.

Cebimde param da yoktu. "Öyle ise ben de burada çalışayım" diye düşündüm. Oradakilere, "Beni de burada çalıştırın" dedim. Beni bir çavuşun yanına kaydettirmek için götürmüşlerdi. Çavuş beni amele defterine kaydetti. Baktım ki, gün ikindi olmuş, geç kalmışım. "Acaba bugün bana harçlık verecekler mi?" diye sormak isterken, çavuş bana, "Arkadaş, müsterih ol, git ihlâsla çalış, burası öyle bir yerdir ki, burada çalışanın yevmiyesi noksan olmaz, hep müşterektirler. Sabah gelene de, akşam gelene de aynı yevmiye verilir, hep aynı yevmiyeyi alırlar." Ben de gidip çalışmaya başladım.

Uykudan uyandım. Son derece heyecan içindeydim. Bu rüyanın ilhamıyla Emirdağ dedikleri nur şehrine doğru yollara düştüm.

Emirdağ'a varırken, şehir kenarında bir su kuyusundan yedi sekiz yaşlarında su çeken bir kız gördüm. Kızın nazar-ı dikkati benim kılık kıyafetime takıldı. Kız bana, "Amca, sen Şarklı mısın? Üstadımın ziyaretine mi geldin?" dedi.

Ben de, "Evet" dedim.

Kız, "Dün Üstad buradan geçerken, benden su istedi, ben de suyu verdim. Bana, "İnşâallah sen istikbalin Nur talebesi olacaksın" diye iltifat edip, emir buyurdu. Ben de şimdi sevinç içindeyim" demişti.

Bu kız çocuğunu geçerek, dağdan döndüğünü öğrendim Üstad Bediüzzaman'ın ziyaretine gidip, hamdolsun ziyaret şerefine erdim."(Son Şahitler 3.Cild s. 392)

HALİL YÜRÜR

"Koca Halil,Derviş meşrep,pehlivan yapılı,pırlanta kalbli biri.Risale-i Nurları tanıdığı günlerde içinde sorular vardır.

"Acaba bu zat,evlad-ı Resulden midir?Eğer öyle ise ben yanına sürünerek gitmeyi ahdediyorum!" demiş.

Bir gece rüyasında üstad,Hız.Ali ve Peygamberimizi görmüş.Peygamberimizin dilinden çıkan bir beyazlık,kıvrılarak Risale-i Nur kağıtlarına dönüşüymüş.Bu rüyadan sonra tüm tereddütleri gitmiş,yemini gereği İsparta ya sürünerek gitmeye karar vermiş.Fakat bir kardeş,"Delilik yapma!İspartaya sürünerek değil,yürüyerek de gidilmez;trene biner,gideriz.O da yerde sürünerek gidiyor,ahdinde yerine gelir!" demiş,trene

bindirerek Üstadı ziyarete gitmeye razı etmiş."(Hayatını davasına adayan adam.İhsan Atasoy.203)

HEKİMOĞLU İSMAİL

'Bir gün, bir gece, bir zaman' gibi ifadelerle devam ediyor. Aslında tarihlerin de zannedildiği kadar önemi olmasa gerek. Bir gece rüyamda trendeymişim. Dediler ki:

"Bediüzzaman Said Nursî de, bu trende seyahat ediyor.'

"Hemen fırladım, Bediüzzaman'ın yanına gitmeye koyuldum. Üçüncü mevki bir kompartımanda sekiz kişi oturmuş, pencerenin dibinde de Bediüzzaman Hazretleri vardı. Ben içeri girip, Üstadın elini öpmek istedim. Fakat kapının önündeki adam hemen ayağa kalktı, beni göğüsleyerek dışarı çıkardı:

"Sen kimsin?' dedi. Ben de,

"E... şehrinde Risale-i Nur dağıtıyorum' diye cevap verdim.

"Bu sözümü duyan Bediüzzaman, dışarı çıktı. Koridorda onunla karşı karşıya geldik. Bediüzzaman'ın elini tuttum, öpmeye başladım. İki defa öptüm. Bu sırada Bediüzzaman gayet sinirli bir şekilde bağırdı:

"Elimi öp, şekeri öpme.'

"Dikkat ettim, Bediüzzaman'ın avucunun içi şeker doluydu. Ben de iki defa bu şekerleri öpmüşüm. Üçüncüsünde Bediüzzaman'ın elini öptüm ve uyandım.

"Saatime bakınca sabah namazının yaklaştığını anladım. Yataktan fırlayıp bir acaip hal içinde abdest alıp namaz kıldım. Artık uyumam mümkün değildi. Heyecanlanmışım. Çayımı kaynatıp bir taraftan şekersiz çayları acı acı içerken, öte yandan birşeyler okumaya ve notlar almaya gayret ediyordum.

"Niçin şekersiz çay?"

"Bilhassa bazı gençler niçin şekersiz çay içtiğimi merak edebilirler. Delikanlılık çağına gelmişim. İnsanların keyfine tabi olmak istemiyordum. Bir kaideler manzumesi arıyordum. Değişmeyen, şaşmayan bir edebiyat. Nizâmı, İslâmiyette bulmuştum, daha doğrusu o nizami İslâmiyette görmüştüm. Halbuki benim yakınlarım İslâmiyeti yeteri kadar bilmedikleri gibi, ben de İslâmiyet adına tek satır ders almamışım. Hattâ yıllar yılı İslâm düşmanı bir zihniyetin kitaplarını okumuş, derslerini dinlemişim. Hani zaman zaman bazı kimseler söyler ve yazarlar ya; 'Cumhuriyet devrinde dinsiz bir nesil yetiştirilmek istenmiş.' İşte ben o nesle mensup bir genç idim.

"Bakınız, bir yanda dinsiz nesil yetiştirilmek isteniyor, öte yanda ben İslâmiyette üstün bir nizamı görüp, ona tabi olmak istiyorum. Sanki bir yanım buz tutarken, bir yanım alev alev yanıyordu. Bu zıtlıklar dünyasında yapacağım tek şey vardı, bilgimi artırmak. İşte memuriyetten artan vakitlerimde, şekersiz çaylar ve kahveler içerek uykuyu dağıtıp, okuyordum, notlar alıyordum, düşünüyordum. Hani şu 'yalnızlık' herkesin ağzında çiğnenen bir sakız olmasaydı, 'Kalabalık şehirlerde yalnız yaşıyordum' diyebilirdim.

"Aradığın bu adam"

"Mevzuya dönecek olursak, rüyayı gördüğüm andan itibaren kuşluk vaktine kadar çalıştım, yazdım ve bekledim. Artık tahammül bitti. Mutlaka dışarı çıkmam gerekiyordu. Rüyayı tabir etmişim. Ben Risale-i Nur hizmetlerinin şekerleme gibi tatlı, zevkli, vecdli yönünde idim. Şimdi bana tehlikeli bir vazife veriliyor. Onu yapmak gerekiyor. Acaba nedir? İşte bu halet-i ruhiye içinde, izinli olmama rağmen hemen sokağa fırladım. Yürüyorum...

"Nereye yürüdüğümü, nereye gittiğimi ben de bilmiyorum. Fakat o rüya için, gitmem gerekiyor, gidiyorum..."

"Sadece bir yolda yürümüyorum. Bazı sokaklara dönüyorum. İşte Buğday Meydanına girdim. Bilmiyorum? Bu meydan bu mevsimde boştur. Fakat yürüyorum işte.

"Buğday Meydanına girer girmez tanıdığım bir arkadaşla karşılaştım. Beni görünce yanındaki adama döndü,

"İşte aradığın bu adam!..' dedi.

"Biz selâmlaşttık. Musafaha yaptık. Gelen şahıs, bana dedi ki:

"Ne yapıyorsun?"

"Hariçten lise bitirme imtihanlarına girdiğimi söyleyince, o:

"Lise müdürüne Risale-i Nur'lardan verdin mi?"

"İsmini, memleketini ve ne olduğunu tanımadığım şu şahsa, adeta hayatımın hesabını vermeye başlamıştım.

"Vermedim.'

"Gayet ciddi olarak dedi ki:

"Sözler basıldı, hemen bu kitabı alıp, lise müdürüne vermen lâzım. Unutma, bizim vazifemiz tebliğdir, irşad Allah'a (c.c.) aittir. Biz iman hakikatlarından herkesi haberdar etmek zorundayız. Bu sebeple bugün veya yarın Sözler'i al, lise müdürüne ver.

"Peki' diyerek yanından ayrıldım. Geceki **rüya** ile bu hâdisе birbirini tamamlıyordu. Şimdi işin, şekersiz yönüne gelmiştim. Eğer lise müdürüne Risale-i Nur'ları götürüp verecek olursam, beni okuldan uzaklaştırabilecekleri gibi, memuriyetten de atabilirlerdi.

"Sonradan öğrendiğime göre, bu arkadaşım ismi Ayhan imiş. Ege Bölgesinde bir vilayette memur iken, kalben Bediüzzaman Said Nursî'den vazife istemiş. Devled de bu arkadaşını Şark vilayetlerinden birine çekirge mücadelesi yapmak üzere göndermiş. Geldiği şehirde her ikindiden sonra öyle bir rüzgâr çıkardı ki, değil çekirgeler, insanlar bile binalara sığınmak zorunda kalırlardı. Yani, tarih boyunca çekirge âfeti görmemiş bir yere Ayhan Bey, çekirge mücadelesine gönderilmişti. Tabii o, buralarda çekirgelerle mücadele etmeyeceğini anlamış ve kendisini Risale-i Nur hizmetlerine vermişti. İşe de, bizden başlamış."(Son Şahitler 3.Cild s. 306)

Bak.Son Şahitler-de;

1-Son Şahitler 3.Cild s. 281

2-Son Şahitler 3.Cild s. 228

3-Son Şahitler 1.Cild s. 318

4-Son Şahitler 1.Cild s. 206

5-Son Şahitler 3.Cild s. 172

6-Son Şahitler 2.Cild s. 126

7-Son Şahitler 4.Cild s. 381

8-Son Şahitler 4.Cild s. 338

9-Son Şahitler 2.Cild s. 51

10-Son Şahitler 2.Cild s. 428

11-Son Şahitler 1.Cild s. 208

12-Son Şahitler 3.Cild s. 323

13-Son Şahitler 4.Cild s. 119

14-Son Şahitler 2.Cild s. 421

15-Son Şahitler 4.Cild s. 450

16-Son Şahitler 2.Cild s. 261

17-Son Şahitler 3.Cild s. 327

“Hüsrev Efendi'nin bir rüyası...

Bediüzzaman Hazretleri'nin "Husrev'in bin kusuru olsa ben onun aleyhinde bulunmaktan korkarım" dediği Hüsrev Efendi çocukluk yıllarında şöyle bir rüya görür.

“Büyük bir deniz ortasında bir ağaç vardır. Deniz çekilir ve ağaç kurur. Bir zat gelir, o ağacın dallarını budar. Sonra denizin ortasında büyükçe bir yol açılır ve kendileri o yoldan yürümeye başlarlar”.

Bu rüyasını şeyhine anlattığında, şeyhinin tabiri şöyle olmuştur.

“O deniz şeriattir. Ağaç ve dalları ise, ondan feyiz alan tarikattir. Benden sonra Isparta'ya İslam'a hizmet edecek bir Zât gelecek ve sen ona ittiba edeceksin”
Bilahire 1926 yılında Bediüzzaman Hazretleri sürgün olarak Barla'ya gelmiştir. Büyük bir Zâtın Isparta'ya nefiy olarak gönderildiğini işiten Hüsrev Efendi'nin fıkıhla alakalı üç suâlini muhtevi mektubuna Bediüzzaman Hazretlerinin cevabı câlib-i dikkattir:

“Hüsrev Bey kardeşim! senin sorduğun meselelerin cevapları fıkıh kitaplarında mevcuttur. Bu bilgilere ulaşmak da kolaydır. Ben bir talebe arıyorum o sen olsan gerek! İslam alemleri bu gün, büyük bir sarsıntı geçiriyor. İman kalesi tehlikededir. Gel, beraber Kurana ve bu aziz milletin İmanına hizmet edelim!”

Daha hiç görüşmemiş olduğu Üstadının mektubuna bir mektupla değil, kendisi bizzat huzuruna gitmek hassasiyetiyle ve “ehli kemâlin huzuruna yürüyerek gidilir” deyip kırk kilometre uzaklıkta bulunan Barla'ya yaya olarak Üstadın huzuruna gitmiştir.

Üstad Hazretleri, kendilerini –iltifaten- Barla dışındaki Karaca Ahmed Türbesinde karşılaşmışlardır. Hüsrev Efendi bu buluşmadan sonra Onun hem talebesi, hem hizmet arkadaşı, hem de İman ve Kur'an hizmetinde en büyük rükün olarak yerini almıştır.”

HZ.OSMAN

Eshâb-ı kirâmın büyüklerinden Abdullah bin Selâm hazretleri bu hali şöyle anlatır:

“Kuşatmada altında bulunan Hz. Osman'ı ziyaret etmek üzere yanına gittim. Bana rüyasını anlattı: “Kardeşim bu gece rüyamda şu pencereden Resûl-i Ekrem'i gördüm bana “Osman seni muhasara ettiler öyle mi?” diye sordu. Ben de “Evet yâ Resûlallah” dedim. Resûl-i Ekrem “Seni susuz bıraktılar, öyle mi?” diye tekrar sordular. Ben de “Evet yâ Resûlallah” dedim. Bunun üzerine Resûl-i Ekrem bana bir bardak su verdi ve ben de o suyu içtim. Hatta soğukluğunu göğsümde duyarcasına kandım. Sonra Resûl-i Ekrem bana “İstersen seni onlara galip getirelim. İstersen iftarı bizim yanımızda yap” buyurdu. Ben de Resûl-i Ekrem'in yanında iftarı tercih ettim” dedi.

HZ.EBUBEKİR

“Hz. Ebû Bekir’in hastalığı ağırlaşmıştı. Mescide çıkamıyordu artık. Ziyaretine gelenlere o gece gördüğü rüyasını anlattı: “Gecenin sonuna doğru uyumuşum. Resûl-i Ekrem’i rüyada gördüm. İki beyaz elbiseyi giymişti. O elbiselerin eteklerini ben tutuyorum. O sırada elbiseler yeşil olup, parlamaya başladı. Bakanların gözlerini alırdı. İki yanında, uzun boylu, gayet güzel yüzlü, nûr elbiseli ve bakanlara neşe veren iki kimse vardı. Resûl-i Ekrem selâm verip musafaha etmekle beni şerefliendirdi. Mübârek elini göğsüme koydu. Üzüntüm gitti. “Yâ Ebâ Bekir, seni çok özledik, kavuşma zamanı yaklaştı” buyurdu. Uykuda o kadar ağlamışım ki, evdekiler uyanmışlar. Sonradan bana söylediler. Ben de seni özledim, yâ Resûlallah dedim...”

İBRAHİM FAKAZLI

İkinci Cihan Savaşında ihtiyat askeri iken bir gece rüyamda karargâh çadırında oturuyorduk. O sırada askerler bana dediler ki: "Peygamber Efendimiz (a.s.m.) karargâhımıza geldi." Bu haberi duyar duymaz "Neden şimdiye kadar haberim olmadı?" diye çadırların arasından koşarak, hem hüngür hüngür ağlıyor, hemde arıyordum. Birden karşımdan geldiklerini gördüm. Boyu uzuna yakında 30-40 yaşlarında yiğit bir kahraman görüntüsündeydi. Belinde yerlere degen bir kılıç, başında o zamana kadar hiç görmediğim uzun birsarı, ayağında normal bir şalvar, üzerinde göğsü açık bir gömlek, çok nuranî, sakalsız, bıyıklı bir zat. Ağlayarak kendimi ayaklarına attım. Bir taraftan ellerini ve ayaklarını öpüyor, bir taraftan da, "Haberinizi ancak şimdi aldım, bizi af buyurun" diyerek yalvarırken uyandım.^{1[1]}

Yanımda yatan arkadaşım Selahaddin Çelebi ağladığımı anlamıştı. Bu rüyayı arkadaşlara anlattım. Onlarda o günkü şartlar içinde rüyamı terhis müjdesi olarak tabir ettiler.

Terhis olduktan sonra İnebolu'da Ahmed Nazif merhumun vermiş olduğu Onuncu Söz'ü yazarak Gülcü Hüseyin Efendi ile beraber Kastamonu'ya Üstadımızın ziyaretine gittik. Çaycı Emin Efendi bizi Hz. Üstadın evine götürdü. Fakat eve varmadan evi ve kapısını uzaktan göstererek kendisini geriye döndü.

Sağı solu iyice kontrolden geçirdik. Çünkü evin tam karşısında polis karakolu bulunuyordu. Kapıya yaklaştık, dışarı sarkan ipi çektik ve kapı açıldı. Ev eski bir yapıydı, yukarıya tahta merdivenle çıkılıyordu. Yukarı çıktık, birkaç adım atarak bir odanın kapısına geldik. Kapı açıktı. Gülcü Hüseyin Usta önden girdi, ben de arkadan girdim. Üstad Hazretleri bizi görür görmez, birkaç tahtadan yapılmış ve üzerine ince bir şilte gibi basit bir yatak konmuş olan divanın üzerinde bir yay gibi fırlayarak ayağa

kalktı. Hüseyin Efendinin, Üstadın ellerini ve ayaklarını öptüğünü fark etmedim. Zira ben Üstadımızı görür görmez, askerde gördüğüm **rüya** gözümün önüne geldi. Rüyada Peygamber Efendimizi aynı sarık, aynı kıyafet ve aynı endam ve nuraniyet içinde görmüştüm. Bunun için şaşkın ve perişan bir halde ağlayarak Üstadın mübarek ayaklarına kapanmışım, "Ancak gelebildim" diyemiyordum. Mübarek elleriyle başımı kaldırdı ve bizi karşısına, yerdeki bir mindere oturttu."(Son Şahitler 2.Cild s. 175)

MUHAMMED İKBAL

“Dünyanın insanı muzdarip eden hallerinden çok sıkılmış,başka bir aleme göçmüştüm.Melekler,beni Hz.Muhammed’in(sam) huzuruna götürdüler.

Peygamberimiz sordu:Bana o alemden bir hediye getirdin mi?Dedim ki:”Ya Rasulallah sultana sultanlık,gedaya da gedalık yaraşır.Dünyada huzur ve rahatlık kalmadı.Arzu ettiğimiz hayat ele geçmiyor.Varlık bahçesinde binlerce lale ve gül var;fakat hiç birisinde vefa kokusu yok.Asırlar var ki sana bir hediye getiremedik.Bedr’in aslanları,Uhud’un kahramanları gibi seni memnun edemedik.Buna rağmen huzurunuzda hediye olarak bir şişe getiriyorum.Bu şişede o derece değerli bir şey var ki,bunu cennette dahi bulmak imkânsızdır.Bu şişede ümmetinin şerefi vardır.Bu şişede Trablus şehidinin kanı vardır.

İMAM-I AZAM’IN RÜYASI

İmam-ı Âzam hazretleri bir gece rüyasında Peygamber Efendimizi mahşer yerinde,Havz-ı Kevser başında,yanlarında Hz.İbrahim Halilullah (a.s)bulunduğu halde görürler.

Hz.İbrahim(a.s)mübarek yanağını,Peygamber efendimiz(sam)’in mübarek göğsüne koymuşlar ve onun yanında da Hz.Ebubekir Sıdık(r.a) ve 17 kişi olduğu halde bir saf teşkil etmişler.

Havz-ı Şerifin beri tarafında da komşularından salih bir zat,elinde büyücek bir kâse olduğu halde beklemektedir.

İmam-ı Âzam hazretleri o zattan su ister.O da!Evet,vereyim,fakat evvela izin isteyeyim.’der.

Peygamber Efendimiz(sam)’den aldığı izin üzerine Peygamber Efendimizin kendi mübarek avuçlarıyla doldurduğu bir kâse suyu İmam-ı Âzam Hazretlerine verir.

İmam sudan içtikten sonra,orada bütün arkadaşlarını ve talebelerini hazır görerek tamamına içirdiği halde sudan bir parmak dahi olsa eksilmemiş olduğunu görür.

DEDEMLE BİRLİKTE BİZİM KÖYDEYDİK, ARKA BAHÇEYE GİTTİK VE HER YER ÇAMUR İÇİNDEYDİ. DEDEM BANA DEDİKİ ,BU ÇAMUR DA NE? ONU DİNLERKEN BİRDEN EFENDİMİZ (SAV) HZ MUHAMMEDİ GÖRDÜM ,AMA TAM OLARAK DEĞİL ,SADECE ÇENESİNİ VE SAKALINI HATIRLIYORUM. ELİNİ BİR DUVARA SÜRDÜ VE BENİ TAKİP ET DEDİ .DEDEMLE BİRLİKTE ONU TAKİP EDERKEN DAHA ÖNCE GÖRDÜĞÜMÜZ ÇAMUR BİR GÖL HALİNE GELMİŞTİ VE O GÖLE GİRDİK. BERABER GÖLDEN ÇIKTIĞIMIZDA ÇOK GÜZEL BİR CAMİNİN İÇİNDE BULDUM KENDİMİ.

ORDA DAHA ÖNCE PEYGAMBERLERİMİZ HZ YUŞA, HZ EYÜP SULTAN VARDI. NAMAZ DA SAF TUTTULAR, ONLAR ÖNDE, BEN ARKADA NAMAZ KILDIKTAN SONRA ,DEDEMI GÖRDÜM. AA DEDE DEDİM, ALNINDA KIRMIZI BİR İŞARET VAR. SANKİ KIRMIZI BİR MÜHÜR VARDI. DEDEM DEDİKİ SENİN DE VAR. SONRA BİR SES DUYDUM; SİZDE BİZDENSİNİZ DİYE

İSİMSİZ

07-05-2006

İSMET ORHAN

"Bir gece yine bir **rüya** gördüm. Rüyamda Üstad köyümüze gelmişti. 'Abdest alayım da öyle elini öpeyim' dedim. Ben abdest alaya kadar Üstad köyden çıkıp Emirdağ'ın yolunu tutmuştu. Ben, aceleyle çoraplarımı ve ceketimi giymeden elime aldım ve koşu koşu yaklaştım. Aramızda 50 metre mesafe kalmıştı ki, Üstad bana döndü ve eliyle kibleyi gösterdi. 'Kendini düzelt, öyle gel' dedi. Dediği istikamete döndüm ve kendimi düzeltiltim, sonra yanına yaklaşp elini öptüm. Bana, 'Seni göremiyordum, neredeydin?' dedi. 'Askerdeydim, yeni geldim Üstadım' dedim. Üstad birden kaside söylemeye başladı. Bir yandan kaside söylüyor, bir yandan da, 'Yetiş ya kardeş, yetiş' diyordu. Kasideyi anlamıyor, sadece sonundaki, 'Yetiş, tek tuş ya kardeş, yetiş' kelimelerini anlıyordum. Sonra bana elinden baston ve tesbih verdi. Ayrılıp Emirdağ'a gittim.

"Bu rüyadan sonra bendeki şevk daha da arttı. Mustafa Amcanın Asâ-yı Musa'dan yaptığı dersleri takip etmeye başladım. Cemaat çok olurdu. Birgün ders esnasında ruhumda büyük bir infilak meydana geldi. Risale-i Nur'ları ve Üstadı yeni anlamaya başlamıştım. Yerimde duramıyor, mutlaka Üstadı göreceğim diyordum. 13 yaşındayken gördüğüm **rüya** hatırıma geldi. Üstadın bu asrın müceddidi olduğuna ve Risale-i Nur'ların Allah tarafından yazdırıldığına şek ve şüphem kalmadı. Bu arada Risale-i Nur'un bazı kerametlerine de şahit oluyorduk."(Son Şahitler 3.Cild s. 396)

MAHMUT ALLAHVERDİ

"Bir gece rüya âleminde bir şahıs yanıma geldi. 'Seni bir zat çağırıyor' dedi. Kalktım, beraberinde gittik. İki katlı bir binanın önüne geldik. Kapıdan içeriye giriş yeri çok tehlikeli, sanki bir uçurum gibi... Oradan korkarak içeriye girdik. Geniş bir oda, tam ortasında haşmetli bir kişinin ayakta durduğunu gördüm. Beni getiren adam, 'Getirdim efendim' dedi. O da bana işaret ederek, 'Gel' dedi. Tek olarak yanıma gittim. Beni tam karşısına aldı. Bana beyaz bir gömlek giydirdi ve, 'Bu zaman imanı kurtarmak zamanı, vaaz ve nasihat etme zamanıdır' dedi. Tekrar o adam geldi, beni aldı, bu defa da bir başka kapıdan çıkardı. Kapıdan çıkınca çok geniş, uzun bir vadi içersinde insanlar gördüm. Onlara yanaştım. Tabii bu zaman imanı kurtarmak zamanı diye bildiklerimi konuştum, uyandım ki rüya imiş. Kendimi acaip bir hal içinde gördüm. Tarikata olan muhabbet ve aşkı yok olmuş, bütün muhabbet ve aşkı Üstada ve Risale-i Nur'a inkılâp etmişti. O tarihten itibaren gece gündüz Risale-i Nur'u okumakla meşgul oldum.

"Üstadı gidip görmek lâzımdır diye düşündüm. Emirdağ'a gittim. Mehmet Çalışkan Ağabeyin yanına uğradım. Üstadın Isparta'ya gittiğini söylediler. Oradan Isparta'ya hareket ettim. Isparta'da görüşmek nasip oldu. 'Niye zahmet edip gelmişsiniz, Risale-i Nur'u okuyan benimle görüşmüş gibidir' diyerek benim derhal dönmemi istedi. Hemen hareket ettim, memleketime döndüm.

"İşte rüyada bana gömleği giydiren zatın, Üstad olduğunu o zaman anladım."(Son Şahitler 4.Cild s. 193)

MAHMUT ÇALIŞKAN

Hakikath bir rüya

"1952 yılında çok acaip bir rüya görmüştüm. Rüyamda Stalin, Üstadın oturduğu evin dış kapısından içeri girmek istiyordu. Ben, Ceylân ve Zübeyir Ağabeyler, üçümüz kapının arkasında, bu herifi içeri sokmamak için uğraşıyorduk. Sonra nasıl olduysa, gücümüz kâfi gelmemişti. Stalin bizi iterek, dış kapıdan içeri girdi. Bu sırad Üstad elinde bir keserle merdivenden aşağıya iniyordu. Biz endişe içindeydik. Stalin'le Üstad aşağı merdiven sahanlığında karşılaşmışlardı. Stalin, yukarıya Üstadın oturduğu mevkiye gitmek istiyor, Üstad onu bırakmıyordu. Tam bu sırada Üstad elindeki keserle Stalin'in kafasına vurmaya başlamıştı. Stalin içeriye girmeden, orada düşüp geberdi. Ben heyecanla rüyadan uyandım.

"Ertesi günü bu rüyayı Zübeyir Ağabeye anlattım. O da Üstada anlatmış, Üstadımız beni çağırılmıştı. Zübeyir Ağabey gelerek, 'Kardeşim, gel, Üstad seni istiyor' dedi. Beraber Üstada gittik. Üstad, 'Gel Mahmud kardeşim, gel, nasıl gördün rüyayı, anlat!' dedi. Ben gördüğüm gibi anlattım. Üstad hayretle 'Fesubhanallah!' dedi. Sonra rüyayı

yorumladı: 'Bu, Risale-i Nur'un ve İslâmiyetin komünizme galip gelmesidir. İnşallah muvaffak olacağız.'

"Üstad, Zübeyir Ağabeye, 'Bu rüyayı kaleme alın. Bütün kardeşlere dağıtın' dedi. Sonra bu rüya lâhika olarak dağıtıldı. Rüyayı gördüğüm gece Stalin beyin kanamasından gebermişti. Ölümünü on-on beş gün kadar gizlemişlerdi. Gazetelerden okuduğum kadarıyla, herifin ölüm günü ile rüyam aynı gün cereyan etmişti."(Son Şahitler 2.Necmettin Şahiner.362)

MUHAMMED NUR:

Rüyada doğal,sade ve küçük bir odada yatıyordum.Uykuda iken yüksek bir ses ile yine uykuda uyanmış bir halde;büyük bir kalabalığın sesini işitiyordum.

Etrafımdaki kalabalık olarak bulunan insanlar;-Üstad geliyor.-dediler. Etrafım ve çevrem,her taraf büyük bir aydınlık içinde oldu.

Herkes odadan dışarıya fırladı.Herkesi bir heyecan kaplamıştı.Herkes üstadın gelişini bekliyordu.İnsanlar benim odama –üstad girdi-dediler.

Üstadın geldiği odam ve etrafım aydınlanmıştı.

O yoğun nur ve parlaklık içerisinde geldiği tarafa baktığım halde onu seçemedim.

O kalabalığın –geliyor-sesiyle beraber,o ışığın dışında bir şey görememiştim.

Onu cisim olarak değil,bir aydınlık ve parlaklığı dışında,net bir cisim olarak görememiştim.Kendimi o ışıkla karşı karşıya buldum.

Kendimi ve çevremi bir ışık helezonu içerisinde buldum.Heyecan ve şaşkınlığımı müteakib kendimi çok zinde ve güçlü hissettim.

ABDUNNUR

Peygamber Efendimizi lise yıllarımda gördüm.

Peygamberimizin vefat anını,yaşlılıktaki durumuyla gördüm.Kızı Fatıma ile beraber bulunduğu bir mekanda iken görmüştüm.

Peygamberimizi doğallık,emniyet ve güven verici,kendine yüksek seviyede inanmış bir kişi olarak ve kendinden emin bir vaziyette idi.

Kızı Fatıma ile meşgul oluyordu.Kızıda aynı şekilde sevgili babasına teveccühte bulunuyordu.Bizim gibi hariçten bir ân-ı seyyale görenleri de ilgiden mahrum etmiyordu.

Sanki iki yönlü bir realite gibi idi.Bir boyutta kızıyla meşgul olurken,diğer taraftan üçüncü şahısları da mahrum etmiyordu.

Diyebilirim ki;ordakilerden hiç kimse mahrum ve nasibsiz değildi.Herkesin dağarcığı doluyordu.

MUSTAFA RAMAZANOĐLU

"1952 yılında bir rüya görmüştüm. Rüyamda Üstadı sırtıma aldım, bir camiye götürüyordum. Dizimin bağı çözüldü, yürüyemez hale geldim. Fakat Üstadı da sırtımdan bırakmadım. Güçlkle Üstadı götürüyordum. Üstadı götüreceğim cami uzaktaymış, yakınımızda bir cami gördüm. Üstada, 'Üstadım, dizimin bağı çözüldü, gidemez hale geldim, gideceğimiz cami de uzak, şu görünen camiye gitsek olmaz mı?' dedim. Üstad, 'Olur, bu camiye gidelim' dedi. Yakın olan camiye girdik, uyandım.

"Müftü Efendiye giderek rüyayı anlattım. Rümayı şöyle tabir etti: 'Üstadı sırtına almam, onun eserlerini neşretmendir. Dizinin bağının çözümlmesi; bu eserler sebebiyle sana hükümet tarafından bir sıkıntı gelecek. Camiye girmeniz de; o sıkıntıdan kurtulacaksınız.'

"Tabiri aynen çıktı. 1952 yılında Ahmet Emin Yalman'ı vurmuşlardı. Bu hadise sebebiyle birçok Müslüman taht-ı muhakemeye alınmış ve tutuklanmıştı. Bu hadise sebebiyle benim evim de aranmıştı. Risale-i Nur külliyatından Zühretü'n-Nur eserini arama sırasında ellerine geçirmişlerdi. Bu sebeple tutuklandım. Malatya Cezaevine gönderildim. Orada 70 gün hücre hapsi uyguladılar. Malatya Ağır Ceza Mahkemesinde birinci celsede tahliye edildim. Bilâhare beraat ederek kurtuldum."(Son Şahitler 3.Cild s. 183)

NAZİF TAHİR:

Rüyamda bir binanın en üst teras katında oturuyordum.Tek başıma idim.Düşünce içerisinde idim.

Birden odada tek başıma iken Üstad hazretleri hızla nereden geldiğini bilmeden birden içeriye girdi.Ben de benimle müsafaha etmesi düşüncesiyle ayağa kalktım.Odada tek idim.

Böyle iken Abdurrahman Aras hocam birden baktım ki yanımda.Üstad onunla müsafaha etti.Ancak belliydi ki çok acele bir işi vardı.

Bana dönerek;-seninle görüşeceğim-diyerek müdafaha etmeden oradan birden ayrıldı daha doğrusu kayboldu.

Ben ise bir yandan şaşkınlık bir yandan da bekleyiş içerisinde bu olaya bir mana vermeye çalıştım.

Halada gelmesini bekliyorum.Çünkü o geleceğim dediyse,her ne bahasına olursa olsun mutlaka gelecektir.

Ancak nasıl gelecektir ve ne için gelecektir,onları gelince veya işaret olunca öğreneceğiz...

Gelirse sizlere de haber veririm.İnşallah...

***Aslında rüyaları pek hatırımda tutamam.Gördüğüm bir rüyayı pek hatırlayıp da anlatamam.Ancak iki rüya var ki bunları unutamam.Birisi Rasulallahın gördüğüm o siması ve hali,diğeri ise Bediüzzamanın önceki ve şimdi anlatacağım rüyadaki sima ve tavrı:

Üstad içerde dediler.Ancak kapının önüne birikmişler,üstad kabul etmiyor,rahatsızmış.

Bizi kabul ettiklerinde söylediklerinde biraz sevinç ve biraz da heyecanla içeri girdim.İçeri boş ve sergisiz görünüyordu.İçeri girip düz karşıya doğru giderken,sağımdan gelen sesin tarafına yöneldiğimde;

Üstadın yanında bir talebesi ve üstad sedirde uzanmış yatıyor.Yüzünde ise tülbent kapalı vaziyette.Yanına yaklaştım,yüzü o hasta halinde bile gayet güleç bir vaziyette idi.Başımı okşadı.O hasta halinde değil de sanki ben bu halimde rahatlamıştım.

O sima hala gözlerimin önünde canlı haliyle duruyor.

NAZİF TAHİR

Yıl 1985.Okuldan yeni mezun olmuş,bir yandan talebelerin başında kalırken diğer yandan da öğretmen olmayı düşünüp tayinlerin açılma anını beklemekteyim.

Bu arada mesleğim gereği Arapça El-Lü'lü-ü vel Mercan adlı hadis kitabını kendime okuyup takib etmekteyim.

Şefaathahsine gelmiş ve de etkilenmişim.Arzu edilecek ve istenilecek bir şeydi şefaath.

O gece rüyamda bir kamyonetin arka sağ tekerinin çamura batmış olduğunu gördüm.

Kamyonetin arkasına geçerek onu o çamurdan kurtarmak üzere büyük bir gayretle omuz verip çıkarmaya çalışıyordum.Bu arada sanki bir şeyler bekler gibi şöför mahallinin yan tarafına doğru bakıyorum.

Birden bir sağ taraf pencereden bir baş bana doğru çevrilerek ve de mütebessim bir eda ile tebessüm etmeye başladı.

Bu rasulullahtı...

Sanki manevi bir bağlantı ve hat kurulmuş,gündüzdeki hevesimi tatmin etmek için;

-Ne istersin evladım,dedi.

Sanki ben de hazırmışım ve de bekliyormuşum gibi gayrı ihtiyari;

-Şefaath,dedim.

-Evet-manasında başını sallayıp,tebessümüne devam etti.

Ben de uyanmıştım.

O söz ve o göz hala canlılığını,tazelikliğini,bal gibi akıcılığını her hatırlayışımında devam ettiriyor.

Her şeyi silip eskiten zaman,O'nu silememiş ve de eskitememişti.

İstanbul'da Darü'l-Hikmette bulunduğu zaman, Sünûhat risalesinde yazdığı gayet acib bir vakıa-i ruhaniye:

RÜYADA BİR HİTABE

1335 senesi Eylülünde, dehrin hadisatının verdiği yeis ile şiddetle muztarip idim. Şu kesif zulmet içinde bir nur arıyordum. Manen rüya olan yakazada bulamadım. Hakikaten yakaza olan rüya-i sadıkada bir ziya gördüm Tafsilatı terk ile bana söylettirilmiş noktaları kaydedeceğim. Şöyle ki:

Bir Cuma gecesinde nevm ile alem-i misale girdim. Biri geldi, dedi:

"Mukadderat-ı İslam için teşekkül eden bir meclis-i muhteşem seni istiyor. "

Gittim, gördüm ki; münevver, emsalini dünyada görmediğim, selef-i salihînden ve asarın mebuslarından her asrın mebusları içinde bulunur bir meclis gördüm. Hicab edip, kapıda durdum. Onlardan bir zat dedi ki:

"Ey felaket, helaket asrının adamı, senin de reyin var, fikrini beyan et!" Ayakta durup dedim:

"Sorun cevap vereyim."

Biri dedi:

"Bu mağlûbiyetin neticesi ne olacak, galibiyette ne olurdu?" Dedim:

"Musîbet şerr-i mahz olmadığı için bazan saadette felaket olduğu gibi, felaketten dahi saadet çıkar. Eskiden beri İla-i Kelimetullah ve beka-i istiklaliyet-i İslam için, farz-ı kifaye-i cihadı deruhte ile kendini yekvücut olan alem-i İslama fedaya vazifedar ve hilafete bayraktar görmüş olan bu devlet-i İslamiyenin felaketi, alem-i İslamın saadet-i müstakbelesiyle telafi edilecektir. Zîra, şu musîbet, maye-i hayatımız ve ab-ı hayatımız olan uhuvvet-i İslamiyenin inkişaf ve ihtizazını harikulade tacil etti. Biz incinirken, alem-i İslam ağlıyor; Avrupa ziyade incitse, bağıracaktır. Şayet ölse, yirmi öleceğiz, üç yüz dirileceğiz. Harikalar asrındayız. İki-üç sene mevtten sonra, meydanda dirilenler var. Biz bu mağlûbiyetle bir saadet-i acile-i (**عاجله**)muvakkate kaybettik.

Fakat bir saadet-i acile-i (**آجله**)müstemirre bizi bekliyor. Pek cüz'î ve mütehavvil ve mahdut olan hali, geniş istikbal ile mübadele eden kazanır."

Birden meclis tarafından denildi:

"İzah et!"

Dedim:

"Devletler, milletler muharebesi, tabakat-ı beşer muharebesine terk-i mevkî ediyor. Zîra, beşer esir olmak istemediği gibi, ecir olmak da istemez. Galip olsa idik, hasmımız ve düşmanımız elindeki cereyan-ı müstebidaneye belki daha şedîdane kapılacak idik. Halbuki, o cereyan hem zalimane, hem tabiat-ı alem-i İslama münafi, hem ehl-i îmanın ekseriyet-i mutlakasının menfaatine mübayin, hem ömrü kısa, parçalanmaya namzettir. Eğer ona yapışsa idik, alem-i İslamı fitratına, tabiatına muhalif bir yola sürükleyecek idik.

" Şu medeniyet-i habîse ki; biz ondan yalnız zarar gördük ve nazar-ı Şeriatta merdud ve seyyiatı hasenatına galebe ettiğinden, maslahat-ı beşer fetvasıyla mensûh ve intibah-ı beşerle mahkûm-u inkıraz, sefih, mütemerrid, gaddar; manen vahşî bir medeniyetin himayesini Asya'da deruhte edecek idik."

Meclisten biri dedi:

"Neden Şeriat şu medeniyeti ^{Hasiye} reddeder?"

Dedim:

" Çünkü, beş menfi esas üzerine teessüs etmiştir. Nokta-i istinadı kuvvettir; o ise, şe'ni, tecavüzdür. Hedef-i kastı, menfaattır; o ise, şe'ni, tezahümdür: Hayatta düsturu, cidaldır; o ise, şe'ni, tenazu'dur. Kitleler mabeynindeki rabitası, aheri yutmakla

beslenen unsuriyet ve menfi milliyetdir; o ise, şe'ni, böyle müthiş tesadümdür. Cazibedar hizmeti, heva ve hevesi teşcî ve arzularını tatmin ve metalibini teshîldir; o heva ise, şe'ni, insanıyeti derece-i melekiyeden dereke-i kelbiyete indirmektir, insanın mesh-i manevisine sebep olmaktır. Bu medenilerden çoğu, eğer içi dışına çevrilse, kurt, ayı, yılan, hıncır, maymun postu görülecek gibi hayale gelir.

Haşiye

Bizim muradımız, medeniyetin mehasini ve beşere menfaati bulunan iyiliklerdir. Yoksa, medeniyetin günahları, seyyiatları değil ki; ahmaklar, o seyyiatları, o sefahetleri mehasin zannedip, taklit edip, malımız harap ettiler. Medeniyetin günahları, iyiliklerine galebe edip, seyyiatı hasenatına racih gelmekle, beşer, iki harb-i umûmi ile iki dehşetli tokat yiyip, o günahkar medeniyeti zîr ü zeber edip, öyle bir kustu ki, yeryüzünü kanla bulaştırdı. İnşallah istikbaldeki İslamiyetin kuvveti ile, medeniyetin mehasini galebe edecek, zemin yüzünü pisliklerden temizleyecek, sulh-u umûmiyi de temin edecek.

"İşte onun için, bu medeniyet-i hazıra, beşerin yüzde seksenini meşakkate, şekavete atmış, onunu mümevveh (hayalı) saadete çıkarmış, diğer onu da beyne beyne (ikisi ortası) bırakmış. Saadet odur ki, külle, ya eksere saadet ola. Bu ise, ekall-i kalîlidir ki; nev-i beşere rahmet olan Kur'an, ancak umûmun, laakal ekseriyetin saadetini tazammun eden bir medeniyeti kabul eder.

"Hem, serbest hevanın tahakkümüyle, havaic-i gayr-i zarûriye havaic-i zarûriye hükmüne geçmişlerdir. Bedeviyette bir adam dört şeye muhtaç iken, medeniyet yüz şeye muhtaç ve fakir etmiştir. Sa'y, masrafa kafi gelmediğinden, hileye, harama sevk etmekle, ahlakın esasını şu noktadan ifsad etmiştir. Cemaate, nev'e verdiği servet, haşmete bedel; ferdi, şahsı, fakir, ahlsız etmiştir.

"Kurun-u ûlanın mecmû vahşetini, bu medeniyet bir defada kustu!

"Alem-i İslamın şu medeniyete karşı istinkafı ve soğuk davranması ve kabulde ıztırabı cay-ı dikkattir. Zîra, istiğna ve istiklaliyet hassasıyla mümtaz olan Şeriattaki İlahî hidayet, Roma felsefesinin dehasıyla aşılınmaz, imtizaç etmez, bel' olunmaz, tabî olmaz. Bir asıldan tev'em (ikiz) olarak neş'et eden eski Roma ve Yunan iki dehaları, su ve yağ gibi, mürûr-u a'sar (asırlar) medeniyet ve Hıristiyanlığın temzîcine çalıştığı halde, yine istiklallerini muhafaza, adeta tenasuhla o iki ruh şimdi de başka şekillerde yaşıyorlar. Onlar tev'em ve esbab-ı temzîc varken imtizaç olunmazsa, Şeriattın rûhu olan nûr-u hidayet, o muzlim pis medeniyetin esasları olan Roma dehasıyla hiçbir vakit mezc olunmaz, bel' olunmaz."

Dediler:

"Şeriat-ı Garradaki medeniyet nasıldır?"

Dedim:

"Şeriat-ı Ahmediyenin (a.s.m.) tazammun ettiği ve emrettiği medeniyet ise ki; medeniyet-i hazıranın inkişâmdan inkişâf edecektir. Onun menfi esasları yerine, müsbet esaslar vaz' eder. İşte: Nokta-i istinad, kuvvete bedel haktır ki, şe'ni adalet ve tevazüdüdür; hedef de menfaat yerine fazîlettir ki, şe'ni muhabbet ve tecazübdür;

cihetü'i-vahdet de unsuriyet-i milliyet yerine rabıta-i dînî, vatanî, sınıfidır ki, şe'ni samîmi uhuvvet ve müsalemte ve haricin tecavüzüne karşı yalnız tedafü'dür; hayatta, düstur-u cidal yerine düstur-u teavündür ki, şe'ni ittihad ve tesanüddür; heva yerine hüdadır ki, şe'ni insaniyeten terakki ve rûhen tekamüldür. Hevayı tahdit eder, nefsin hevesat-ı süfliyesinin teshîline bedel, rûhun hissiyat-ı ulviyesini tatmin eder.

"Demek biz mağlûbiyetle ikinci cereyana takıldık ki, mazlumların ve cumhûrun cereyanıdır; başkalarından yüzde seksen fakir ve mazlumsa, İslamdan doksan belki doksan beştir. Alem-i İslam şu ikinci cereyana karşı lakayd veya muarız kalmakla hem istinadsız, hem bütün emeğini heder, hem onun istilasıyla istihaleye maruz kalmaktansa, akılane davranıp, onu İslamî bir

tarza çevirip, kendine hadim kılmaktır. Zîra, düşmanın düşmanı, düşman kaldıkça dosttur; nasıl ki düşmanın dostu, dost kaldıkça düşmandır.

"Şu iki cereyan birbirine zıt, hedefleri zıt, menfaatleri zıt olduğundan, birincisi dese 'Öl!'; diğeri diyecek 'Diril!' Birinin menfaati zarar, ihtilaf, tedenni, zaaf, uyumamızı istilzam ettiği gibi; ötekinin menfaati dahi kuvvetimizi, ittihadımızı bizzarûre iktiza eder. Şark husûmeti İslam inkişafını boğuyordu; zail oldu ve olmalı. Garb husûmeti, İslamın ittihadına, uhuvvetin inkişafına en müessir sebeptir, bakî kalmalı."

Birden o meclisten tasdik emareleri tezahür etti.

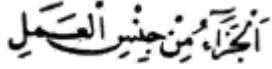
Dediler:

"Evet, ümitvar olunuz; şu istikbal inkılabı içinde en yüksek gür sada, İslamın sadası olacaktır!"

Tekrar biri sordu:

"Musibet, cinayetin neticesi, mükafatın mukaddemesidir. Hangi fiiliniz ile kadere fetva verdirdiniz ki, şu musibetle hükmetti. Musîbet-i amme ekseriyetin hatasına terettüb eder. Hazırda mükafatınız nedir?"

Dedim:

"Mukaddemesi üç mühim erkan-ı İslamiyedeki ihmalimizdir: salat, savm, zekat. Zîra, yirmi dört saatten yalnız bir saati, beş namaz için Halık Teala bizden istedi; tenbellik ettik. Beş sene, yirmi dört saat talim, meşakkat, tahrik ile, bir nevî namaz kıldırdı. Hem, senede yalnız bir ay oruç için nefsimizden istedi; nefsimize acıdı. Keffareten, beş sene oruç tutturdu. "On'dan, ya "kırk"tan yalnız biri, ihsan ettiği maldan zekat istedi; buhl ettik, zulmettik; O da bizden müterakim zekatı aldı.

"Mükafat-ı hazıramız ise; fasık, günahkar bir milletten, hums olan dört milyonu velayet derecesine çıkardı; gazilik, şahadetlik verdi. Müşterek hatadan neş'et eden müşterek musîbet, mazi günahını sildi."

Yine biri dedi:

"Bir amir hata ile felakete atmış ise?.."

Dedim:

Musîbetzede mükafat ister; ya amir-i hatadının hasenatı verilecektir-o ise hiç hükmünde-veya hazîne-i gayb verecektir. Hazîne-i gaybda böyle işlerdeki mükafatı ise,

derece-i şehadet ve gaziliktir."

Baktım, meclis istihvan etti. Heyecanımdan uyandım; terli, el pençe yatakta oturmuş kendimi buldum. O gece böyle geçti...

Amelin karşılığı kendi türünden birşeyle verilir. (Tarihçe-i Hayat.117-120)

.....

bir gece rüyada Cenab-ı Peygamber Sallâllahu Aleyhi ve Sellem Efendimizi gördüm. Bir medresede, huzur-u saadette bulunuyordum. Cenab-ı Peygamber bana Kur'ân'dan ders vereceklerdi. Kur'ân'ı getirdikleri sırada, Hazret-i Peygamber Sallâllahu Aleyhi ve Sellem Efendimiz, Kur'ân'a ihtiramen kıyam buyurdular. O dakikada, şu kıyamın, ümmeti irşad için olduğu birden hatırıma geldi.

Bilâhare bu rüyayı suleha-yı ümmetten bir zata hikâye ettim. Şu suretle tabir etti: "Bu büyük bir işaret ve beşarettir ki, Kur'ân-ı Azîmüştan lâyük olduğu mevki-i muallâyı bütün cihanda ihraz edecektir."(Sünühat)

SALAVAT OKUYAN...

Salavat-ı şerife okumaya devam eden bir zat beşyüz dirhem borçlandı.Bir gece,Aleyhissalatu vesselam Efendimizi rüyasında gördü.Efendimiz kendisine:

Ebul Hasan Kisai'ye git,sana ihtiyacını versin,buyurdular.Vakıanın doğruluğuna nişan isterse;her gece yüz salavat-ı şerife getirirdi.Dün gece unuttu,bunu da kendisine hatırlat'buyurdular.

Adamcağız,Ebul Hasan Kisai'ye giderek Peygamber Efendimiz(sam)'den aldığı emir ve talimat üzerine müracaatta bulunduysa da iltifat görmedi ve onun üzerine:

"Siz her gece yüz salavatı şerife getirdiniz,dün gece bunu unuttunuz."deyince Ebul hasan Kisai büyük hayretle,derhal şükür secdesine kapandı.

"Bu sırrı Allahtan başka kimse bilmezdi.Bunu sana sen haber verdiğin için al sana bin dirhem,Hazreti Seyyidül Beşer'in emri için de beş yüz dirhem veriyorum.Bundan sonra ne gibi bir ihtiyacın olursa bana gel karşılayayım."dedi.

Bir mektupta veya bir kitapta,Fahri Kâinat Efendimizin mübarek isimleri yazıldığı vakit"Sallallahu aleyhi vesellem"lafzının mutlaka ilave edilmesi lazımdır.

Kufede ahalinin mektuplarını yazan katip Ebu Hafs adında bir zat vardı.Vefatından sonra kendisini rüyada görenler ne halde olduğunu sordular.

“Rabbim bana ihsan ile muamele buyurdu.Çünkü,her ne zaman Muhammed ismini yazar idiysem,Sallallahu Taala aleyhi ve selem ilave etmeyi hiç ihmal etmezdim.”dedi.

Nitekim Hadis-i Şerifte;”İsmimi yazınca,salavat-ı şerifeyi de ilave edenlere (ismim o kitapta bulunduğu müddetçe)melekler istiğfar ederler”buyurulmuştur.

SALİH UĞURTAN

Hadiselerin en sıkışık olduğu sıralarda: "Hazırlanın! Birşey çıkacak..." diye bir araya gelmeye, harp âletleri toplamaya başladılar. Yaptırdıkları kocaman kılıçları haftada 3-4 defa biraraya gelip biletiyorlar, Hz. Mehdinin gelmesini bekliyorlardı. Salih Ağabey, "O anda zaptiye bizi tespit edip yakalaysaydı sorgusuz sualsiz ipe çekerlerdi" diyordu bir sohbetimizde. Günler geçiyor, sık sık bilinen kılıçların ağızları gittikçe ufalıyordu.

Bu sıralar henüz Bediüzzaman'ı tanımayan Salih Ağabey bir **rüya** görüyor. Şöyle anlatıyor rüyasını:

Rüya ile gelen müjde

"Odamda yatıyorum. Baktım birisi pencereden bana bir mektup uzatıyor. Hayret ettim. Yahu pencere epeyce yüksek, ikinci katta, bu adam buraya kadar nasıl uzanıyor dedim. Bana uzattığı mektubu göstererek 'Bu mektubu oku' dedi. Aldım, baktım. 'Esselâmü aleyküm. Bismihî Sübhânehu' geri Arapça dedim: 'Ben Arapça bilmem.' 'Oku' diye ısrar etti. 'Cidden Arapça bilmiyorum' dedim, baktım bir parça ciddileşti. Kesin bir şekilde okumamı emrediyor. Heyecanlanmaya, telaşlanmaya başladım. O halimle yataktan fırladım."

Salih Ağabey bu rüyayı gördüğü sıralarda İnebolu'da meşhur bir Şeyh vardı. **Rüya** tabiri konusundaki isabetliliği o bölgede her tarafa yayılmıştı. Sabahleyin namazdan sonra ona giderek rüyasının tabirini sorar. rüyayı hayretler içerisinde dinleyen büyük zat Kur'ân-ı Kerimden bazı âyetleri okur ve Salih Ağabeye aynen şunu söyler: Sana müjde! Müjdelerolsun sana! Sen yakında bütün dünyayı manen idare eden birisinin elini öpeceksin. Bizden de çok selâm ve hürmet götürmeyi unutma. daha sonra çok geçmeden bu veli zat vefat eder. Salih Ağabey şaşkındır. Ve hâlâ kılıç bilemeye, Hz. Mehdiye asker olmak için kendisini zinde tutmaya çalışmaktadır.”(Son Şahitler 2.Cild s. 241)

SULTAN BİNER:

1)Oğlum Taceddin daha doğmamıştı.Göksun ilçesinde babam gilllerin evinin önündeydik.Babamın dükkanına doğru gidiyorum.Eniştem dükkanın önünde kürsünün üzerine oturmuştu.Eniştem de bana Kur'an öğretmişti.

O sırada ileride bulunan bir kalabalığa doğru işaret ederek,bana bakmamı söyledi.Baktım ki;büyük bir kalabalık salavatlar getirerek ilerde kırmızı bir at üzerinde gelmekte olan Rasulullaha karşı salavat getirerek yürüyorlardı.Bizde onlara doğru gittik.Rasulullahın elinde de bir kırbaç vardı.Onların salavatlarına karşı mütebessim bir surette mübarek başlarını sallayarak selam veriyorlardı.

Kendilerinin simalarına baktığımda beyaz ve pembeli bir renkteydi.Sürekli salavatlara karşı tebessümle ve başlarını sallayarak mukabelede bulunuyorlardı.

2)Oğlum Taceddin dünyaya yeni gelmişti.Ben karyolada yatmakta idim.O arada dalmışım.O dalma esnasında görmüş olduğum rüyadan dolayı gülüyordum.Benim bu gülüşüme yanımda bulunan yakınlarımda sesli gülünce uyandım.

Uyandığımda şehadet parmağım kalkmış olarak rüyada söylediğim şehadeti söylüyordum.

Gülüşümde rüyamda rasulullahı o tatlı ve unutulmaz simalarını görmüş olmanın sevinciyledi.

3)Bir gün sonra yine görmüştüm.Rasulullah kar gibi bembeyaz bir giysi içerisinde idiler.Benimle bir şeyler konuşmuşlardı ancak onu görmenin vermiş olduğu o heyecandır ki,ona bakmaktan o mübarek sözleri hatırlıyamamıştım.

Herşey bu uzun zaman içerisinde unutulsa da ancak o sima hiçbir zaman gözümün önünden gitmemiş ve unutulmamıştı.

4) Beyim bir günde rasulullahı rüyasında görmüş,şöyle anlatmıştı;

Çöl gibi bir yerdeydik.Rasulullah mübarek parmağını gösteriyor.Mübarek parmağıyla elimin içerisine bir tarih yazıyordu.

O yazdığı tarihi bir türlü öğrenememişim.Sürekli acaba o tarih ne idi,diye de düşündüm.

Acaba vefat tarihim miydi?

-Yine bir gün bir yerde oturuyorduk.Rasulullahı,onun o mübarek simalarını görüp ona doğru yürümeye başladım.Ona doğru gidiyordum ve yaklaştım.

Rasulullah'a varınca,kendilerine sarıldım.

Kendileri bana;Taceddin nerede,onu da getirseydin?dediler.

SULTAN BİNER:

1)Beyim Doğan Biner 1971 yılında risale-i Nurları okumaktan dolayı hapse düşmüştü.Nisan ve Mayıs ayları içerisinde Kayseri cezaevinde bir aylık bir hapis yatmıştı.Bu hapis özellikle Kayseri cezaevinde bulunanların istifadesi ve özellikle de Bünyan canavarı denilen bir çok kişiyi gözünü kırpmadan öldüren kişinin hidayetine ve namaz kılmasına vesile olmuştu.Hiç kimse ile konuşmayan Bünyan canavarını konuşturmuş ve ona verdiği risale-i nurları okumasıyla hem namaza başlamış,hem artık koğuşta risale-i nurlar okunmuş,sözü geçen ve herkes kendisinden korkan bir kişi olması sebebiyle sohbeta tüm koğuş iştirak etmişti.

Beyim o bir aylık süre içerisinde köy hizmetlerinde çalışmakta olduğu için arkadaşlarının bir ay yıllık iznini almaları sebebiyle görevine de bir hanel gelmemiştii.

Beyim hapishaneden çıkmıştı.Fakat yine de derslere devam ediyor ben de ise bir tedirginlik ve korku sürüyordu.Ya yine yakalanır da içeriye atarlarsa?

Bu korku sürerken bir gün rüyada Üstad hazretlerini gördüm.Kendileri yeşil bir bahçede durmuş,tarihçe-i hayatta bulunan Eyüb sultanda çekilen resimleri gibi dimdik ayakta duruyorlardı.

Ben kendilerine doğru bakarken kendileri de bana doğru dönüp üç kere;”Korkma kızım..korkma kızım..korkma kızım.”dediler.

Uyandığımda ve de ondan sonra o korku bir daha olmadı ve korkmadım.Korku gitmişti.

2)Beyim Doğan Biner’de bir çok defa rasulullahı ve üstad hazretlerini görmüş ve bazen de anlatırlardı.

Beyim anlatmıştı;Kırşehirde küçük bir yerde bir dersane tutmuşlardı.Dersane küçüktü.1971 yılları idi.Kendisi ve kendisi gibi iki üç kişiden fazla da kimse yoktu.

Hatta bu durumu öğrenen annem bana,bir Sıddık bir Bekir derse gelen bu üç kişi,dört kişi olmuyormusunuz?

Bir gün rüyada üstadı gördüm.Üstad vefat etmiş.Bizlerde birkaç kişi onun kabrini ziyarete gidiyoruz.Baktık ki üstadın kabri dar,üstad kabre sığmıyor.Özellikle başı dışarıda kalmış,başı yerleşmiyor.

Elime aldığım bir keski ile baş tarafına sürüp genişletmeye çalışıyorum.Bu vaziyette iken uyanmıştım.

Sonradan bu rüyayı dersanemizin küçüklüğüne yormuştum.Çok geçmeden dersanemizi daha geniş bir yer tutarak oraya taşındık.Ondan sonra Kırşehir'de hizmetler büyük çapta inkişaf etti.

SÜFYAN-I SEVRİ

“Kâbeyi tavaf ederken,her adımda salavat okuyan birini gördüm.Ona:”Sen gerekli duaları bırakıp hep salavat okuyorsun.Her yerde okunacak dua var”dedim.”Sen kimsin?dedi.Ben de kendimi tanıttım.”Sen avamdan değilsin,âlimsin,sana anlatayım.”diyerek başladı:

Babamla Beytullaha gitmek üzere yola çıkmıştık.Yolda babam hastalanıp vefat etti.Baktım,ölünce yüzü karardı.Yüzünü kapattım.Yanında uyuya kalmışım.Rüyamda öyle bir zat gördüm ki,ondan daha güzel yüzlü hiç kimse göremiştim.Çok güzel kokuyordu.Babamın yanına geldi.Yüzündeki örtüyü kaldırıp elini babamın yüzüne sürdü.Babamın siyah yüzü nurlandı,bembeyaz oldu.

Bu zata kim olduğunu sorunca,”Ben Resulullahım.Baban,ömrünü boşa harcadı.Fakat bana çok salavat okurdu.Çok salavat okuyan mümine ben elbette yardım ederim.”buyurdu.Uyanınca babamın yüzünün bembeyaz olduğunu gördüm.İşte bu yüzden çok salavat okuyorum.”

TUANA ÖZÇELİK

9 yaşımda iken su doldurmaya gittiğimi gördüm.Elimde de bakır bir sitil vardı.Çeşmeden su doldurduğum anda uzun boylu sarıklı ve cübbeli bir zatın bana baktığını fark ettim.O zat bana eliyle gel diye işaret ediyordu, bende kendisine doğru gitmeye başladım, bunun etkisiyle uyandım.Rüyamı anneme anlattım.Aynı rüyayı bir kaç kez gördüm ama o zatın kim olduğunu bir türlü öğrenememişim.Yine anneme anlattığımda annem bana bir daha görürsen git ve kim olduğunu sor dedi.Bir akşam yine aynı rüyayı gördüm.Yine bana gel dediğinde peşinden gitmeye başladım ama bir türlü kim olduğunu öğrenemedim.Bu rüyanın üzerinden üç yıl gibi uzun bir zaman geçmiş ama ben rüyanın etkisinden bir türlü kurtulamamıştım,merakım da gittikçe büyüyordu.Bir gün Yozgat'ın Yerköy ilçesinde görev yapan ağabeyimi ziyarete gitmiştik.Akşam namazının vaktini kaçırmak üzere olduğumu farkettim ve namaz kılmak için hemen salona gittim.Salondaki manzara karşısında şaşkınlığımı gizleyemiyordum. Çünkü salonda duvarda duran tablo yıllar önce rüyamda gördüğüm

zatin resmiydi.Hemen ağabeyime seslenip bu zatın kim olduğunu sordum.Ağabeyim o zatın Bediüzzaman Said Nursi olduğunu söyledi.O günden beri bende o zatın talebelerinden biri olmaya özen gösteririm.

YAVUZ SULTAN SELİM

Yavuz Sultan Selim'in nedimlerinden Hasan Can, Tacü't-tevarîh adlı meşhur kitabın yazarı olan oğlu Hoca Saadettin Efendi'ye şunları anlatmıştır:

Yavuz Sultan Selim Hazretleri, gecelerini genellikle kitap okuyarak geçirmeyi adet edinmişti; pek az uyurdu. Çoğu zaman bana okutur kendisi dinlerdi. Tarihi baştan sona bilirdi. Bir keresinde, bu şekilde bir kaç gece üst üste uykusuz kalmış, sonunda yorgunluktan uyuya kaldım. Padişah da gece biraz uyumuş. Sabah namazını kıldıktan sonra hizmetine koştuğumda, bana:

- Bu gece görünmedin, ne yaptın diye sordu.
- Birkaç gece uykusuz kaldığımdan bu gece gaflet galebe edip hizmetinizden mahrum oldum diyerek özür diledim.
- Pekala! Ne rüya gördün? Dedi.
- Öyle hatırda kalacak rüya görmedim diye cevap verdim!
- Bu ne sözdür? Böyle uzun geceleri hem sadece uyku ile geçir , hem de bir rüya görme! Mutlaka görmüşsündür! Söyle! Benden saklama diyerek ısrar etti. Ne kadar düşündüysem de hatırlıyamadım.
- Nakli mümkün bir şey görmedim diye yemin ettim.

Mübarek başlarını hayretle iki tarafa sallayıp düşündü. Ben de "Bu ısrarla سوالin sebebi nedir?" diye hayrette kaldım. Biraz sonra beni bir iş için kapı ağasının bulunduğu daireye gönderdi.

Gittiğimde Hazine Dar Başu Mehmed Ağa, Vekilharç Başu Osman Ağa ve Saray Ağası Hasan Ağa'nın, hepsinin topluca bir arada oturduklarını gördüm. Saray Ağası Hasan Ağa'nın başu önünde ve gam ü kasavet içindeydi. Gerçi salih ve dindar bir kişiydi; ama bu hali, evvelkilerden pek başkaydı. Gözlerinden yaşlar aktığını da görünce, yakınlarından birinin vefat ettiğini zannettim. Kendisine:

- Ağa hazretleri! Kalbiniz kederli, gözünüz yaşlı görünüyor. Hikmeti nedir? dedim.
- Hayır! Hiçbir şey yok dedi, rüyayı benden gizledi, fakat Hazine Dar Başu:
- Ağa kardeşimiz bu gece garip bir rüya görmüş, şu anda onun tesirindedir diye açıkladı. Ben:

- Allah Teala hayırlar vere! Bana da söyleyin!. Zira Devletli Padişahım; Sen bu gece mutlaka rüya görmüşsündür! Niçin söylemiyorsun? diye beni azarladı. Beni sıkıştırması boşuna değildir. Ne gördünse anlat diyerek Hasan Ağa'ya ısrar etti. Söylemekten sıkılarak dedi ki:

- Benim gibi asî günahkarım, padişah huzurunda söylenmeye layık ne rüyası olabilir ki? Lütfen bana bunu teklif etme!

Biz ısrara devam ettik. Gitgide hayası artıyor ve:

- Kerem edin! Vaz geçin! diye yalvarıyordu.

Sonunda Hazinedar Başî Mehmed Ağa:

- Niçin söylemiyorsun? Daha önce söylemeğe memur olduğumu kendin açıkladım. Şimdi gizlemek hıyanet olmaz mı? deyince sırrını açıklamaya mecbur kaldı:

- Bu gece rüyamda, bu eşiğinde oturduğumuz kapıyı aceleyle vurduklarını duydum. Ne oluyor diye ileri vardım. Baktım ki kapı dışarısı biraz görünecek kadar aralanmış; ama adam sığmaz. Ne var diye baktım. Elllerinde bayraklar vardı ve silahlarını kuşanmışlardı. Harbe hazırdılar. Elllerinde birer sancak olan dört nûranî kişi, kapıya yakın duruyordu. Bana: "Niye geldiğimizi bilir misin?" dedi. Ben de: "Buyurun!" dedim. "Bu gördüğün büyük kalabalık Rasulullah'ın ashabıdır. Bizi o gönderdi. Selim Han'a selam etti Hemen kalkıp gelsin, bugünden sonra Haremeyn hizmeti ona verildi" diye ferman buyurdu. Bu gördüğün dört kişi Ebü Bekir Sıddîk, Ömer bin Hattab, Osman Zinnüreyndir. Ben de Ali bin Ebî Talib'im. Git Selim Han'a benim tarafımdan bildir!" dedi ve kayboldu.

Bana dehşet gelip kendimi kaybettim. Sabaha kadar yatıp kalmışım. Hizmetçiler teccüd zamanı, adetim olduğu halde kalkmamamı hastalığıma hamletmişler. Sabah namazını kaçırmayayım diye gelip beni uyandırmak istediklerinde, terden su içinde yattığımı görmüşler. Değiştirmek için çamaşır getirmişler. Beni ovarak uyandırdılar. Alem bana dar geldi. Aklım başıma gelince aceleyle kalktım. Namazımı kıldım; hatta zor yetiştirdim. Fakat hala benden hayret ve şaşkınlık gitmedi" dedikten sonra tekrar ağlamaya başladı. Ben de padişahın emrettiği işi görüp hemen, döndüm. Padişahın huzuruna çıktığımda o, yine rüyadan söz açıp:

-Böyle uzun gecelerde sabaha kadar uyuyup bir şey görmemen bana acayip geliyor. dedi.

Ben de:

- Padişahım! Eğer rüyayı bu Hasan kulunuz görmediyse Saray Ağası olan Hasan Ağa görmüşlerdir. Şayet emriniz olursa arz edeyim" dedim.

- Söyle!. Göreyim! buyurdular.

İşittiklerimi anlatırken mübarek yüzleri kızarmaya başladı ve:

- Biz sana her zaman demez miyiz ki "Bizler bir cihete, vazifeli olmayınca hareket etmemişizdir? Ecdadımız keramet sahibi idi, içlerinde sadece biz (onlara) benzemedik " diyerek tevazu gösterdiler.

Bu rüya olayından sonra sefere çıkan Yavuz Sultan Selim, 1517 yılındaki Mısır Seferi'nden döndükten sonra. Halife III. Mütevekkil Alallah'ın İstanbul'da kendisine bıraktığı halifelik unvanını üzerine almıştır. Bu tarihten itibaren, Türkiye Büyük Millet Meclisi'nin 3 Mart 1924 tarihinde halifeliği kaldırmaya kadar Osmanlı padişahları, dört asır boyunca çok büyük bir İslam kitlesi tarafından halife olarak tanınmışlardır. “(Altınoluk dergisinden)

Zülkadir BİLEN

Adıyaman da 1980 li yıllardı. Bir yere doğru gidiyorum ama nereye bende bilmiyorum.O an önümdeki arazi komple çamur deryası.Yanıma bir adam geldi ,ne arıyorsun dedi.Su arıyorum dedim.Su burada yok yukarıya doğru git.dedi.

Eli ile de işaret etti.Çamur deryasına girmeden patika bir yola girdim.Yolun her iki tarafı çalı ile çit yapılmıştı.Sağ tarafta bahçenin içinde kızlar tahtarevan dediğimiz yerde oturmuş nakış yapıyorlardı.Sol tarafta ise kahverengi bir ayı ayağa kalkmıştı. Bunlar çitin arkasında idiler.Yola devam ettim.Biraz ilerledikten sonra Malatyada Alevi meşrepli bir komşumuz vardı,Mamo dayı diye.Kırmızı bir murat taksi ile gelmişlerdi. Burası neresi,siz neden geldiniz .Burası (şu an hatırlamıyorum) Biz düğüne geldik dediler.Yoluma devam ettim.Küçük bir kız kardeşim var yaramazlık etmiş,onu elimde değnek ile arkasından koşturuyorum.

Önümüze üç tane mezar çıktı.Kız kardeşim üçüncü mezarın arkasında kayboldu.Ben birinci mezarın yanına geldiğimde mezardan göbek kısmına kadar biri doğruldu. Başında sarık var ve bana ne istiyorsun dedi.

Bende Allah-tan ilim ve iman istiyorum.Bana cevaben ilim ve iman yalnız Kur'an-dadır. On bir-de gel dedi ve uyandım.

Rüyamı babama anlattım,bilemem dedi.

Saat 11 de mi 11 gün sonramı 11 ay sonramı 11 yıl sonramı ne olduğunu aramaya başladım.Tabi çevremdeki hocalara veya alim bildiğim insanlara sormaya başladım. İttifaken muhakkak ki ilim ve iman Kur'an da olduğunu biliyoruz da 11 in sırrını bilmiyoruz diyorlardı.

Yeni tanıştığım bir arkadaşım vardı,İsmi Faruk.Ona anlattım.O da gel seni bu akşam bir yere götüreceğim,orada bir hoca var ve ona anlat dedi.

Tamam deyip yatsı namazından sonra gittik.Oturduk, kitap okuyorlar, sonra çay içiyorlar.

Bana arkadaş gel dedi.. bu Ali Güven hoca,rüyanı buna da anlat dedi.

Anlattım,saatine bak dedi,saate baktım, tam 11 idi.

Seni buraya davet etmiş dedi.Oradan ayrıldık ve yaz mevsimi saatin 11 olması tevafuktur diye düşündüm.Ama hala on bir-in ne manaya geldiğini araştırmaya başladım.

Birkaç gün sonra o arkadaşın evine gittim.Odanın içinde bulunan takada kitaplar vardı. Bende kitaplara meraklıyım.Kitaplar içinde biri çok dikkatimi çekti. Ortalarında beyaz sahife var.O kitabı çektim.Hemen beyaz sahifelerden birini açtım ve şaşkına döndüm.Hemen arkadaşımı çağırdım.Faruk dedim rüyam da gördüğüm adam bu idi .Oda o gün gittiğimiz yerde bu şahsın kitapları okunuyor,dedi . O fotoğraf ve rüyamda bana on bir-de gel diyen şahıs BEDİÜZZAMAN idi.(Daha sonra babamın kitaplarına baktım 1959 baskılı yeşil kaplı SÖZLER var. O zamandan bu zamana kadar hiçbir eser (Kur'an) hariç Risale i Nur un lezzetini vermiyor). Rabbim son nefesimde dahi beni bu eserlerden ayırmasın.Amin.

WWW.TESBİTLER.COM

WWW.MEHMETÖZÇELİK.COM